

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19.10. 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Skalské a přísedících Miroslavy Kolenčiakové a Jiřího Navrátila **takto:**

Obžalovaný

Jiří L.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

je vinen, že

dne 8.4.2015 v době kolem 22:30 hodin v domě č. p. xxx v obci xxx, poté, co pojal záměr usmrtit svou družku Naděždu Š., nar. xxx, a její tetu Růženu J., nar. xxx, s nimiž obýval předmětný dům, si před samotným útokem připravil k odjezdu automobil tov. zn. VW Golf, RZ xxx, do něhož vložil všechny své osobní doklady a důležité dokumenty, mobilní telefony své družky a její tety ukryl do kamen v kuchyni a vypustil z domu jejich psa, aby tak eliminoval možnost přivolání pomoci ze strany napadených a možnost zásahu psa do jím zamýšleného útoku, načež vstoupil do místnosti, v níž již Naděžda Š. a Růžena J. ležely v posteli, ze šuplíku ve skříni - s plným vědomím smrtícího účinku výstřelu z jateční pistole z bezprostřední blízkosti do hlavy - vytáhl

jateční přístroj zn. Zbrojovka Brno, model 2 ráže 9 mm JAT výrobního čísla 12639, s porážecím trnem o vnějším průměru cca 11 mm a maximálním dosahem čela trnu při výstřelu 81 mm a krabičku s nábojkami zn. Sellier & Bellot ráže 9 mm JAT, a u nočního stolku v blízkosti skříňe pistoli nabil, následně na dotaz Naděždy Š. co dělá, jí sdělil: "O mně tady nikdo nic říkat nebude! Nejdřív zabiju Tebe a potom ji" a s již nabitou pistolí šel směrem k ní, kdy ona mezitím vstala z postele a vydala se k němu, levou rukou ji uchopil za vlasy a ústí pistole, kterou držel v pravé ruce, jí přikládal k hlavě, přičemž neustále křičel, že ji zabije a vše podpálí, načež k němu z jeho pravé strany přistoupila Růžena J., jež uchopila jeho pravou ruku s pistolí a snažila se ji odtáhnout od hlavy její neteře, přičemž v tom se k Růženě J. potočil, a v okamžiku, kdy se ústí pistole nacházelo v bezprostřední blízkosti její hlavy, z pistole vystřelil, kdy porážecím trnem jateční pistole Růženu J. zasáhl do vlasaté části hlavy vpravo, následně ji ještě pistolí udeřil do oblasti pravého ramene, v důsledku čehož upadla na podlahu, ztratila vědomí a zůstala na podlaze ležet, načež se vrátil ke krabičce s nábojkami položené na nočním stolku, pistoli znovu nabil, opětovně přistoupil k Naděždě Š., která se pokoušela pomoci Růženě J., levou rukou ji chytil pod krkem, dovlekl ji do předsíně domu, praštil s ní o zeď a se slovy "já Tě zastřelím, já Tě zabiju, dopadneš jako ona", ji pistolí prudce udeřil do obličeje nad levé oko, nabitou pistolí se ji opakovaně snažil přiložit k hlavě, kdy Naděžda Š. mu v rámci své sebeobrany ruku s pistolí od své hlavy odstrkovala, přičemž v rámci zápasu, v okamžiku, kdy ústí pistole bylo v bezprostřední blízkosti jejího levého spánku, vystřelil, porážecím trnem pistole ji tečně zasáhl do vlasaté části hlavy v čelní krajině vlevo, a následně se slovy, že podpálí dům, odešel a vrátil se s otevřeným kanystrem s ředidlem a aniž by se mu podařilo požár domu založit, z domu bez jakéhokoliv zájmu o osud jeho družky a její tety utekl, nasedl do vozidla tov. zn. VW Golf a z místa činu ujel,

přičemž Naděždě Š. způsobil především střelné poranění ve vlasaté části hlavy v čelní krajině vlevo v podobě tržně zhmožděné rány délky 5 cm s obnažením skeletu lbi, krevní výron v oblasti levé očnice se zlomeninou stropu levé očnice zasahující až do přední jámy lební vlevo s drobným ložiskem zhmoždění v oblasti levého čelního laloku mozku a zlomeninu přední stěny čelistní dutiny vlevo s průměrnou dobou léčení v trvání 4 týdnů, a Růženě J. zejména střelné poranění ve vlasaté části hlavy při přechodu spánkové a čelní krajiny vpravo v podobě střelné rány o velikosti 1 x 1 cm s délkou střelného kanálu 2 cm s průměrnou dobou léčení v délce 10 dnů, přičemž jen

díky jejich sebeobraně a shodě šťastných okolností jim nezpůsobil daleko závažnější a život ohrožující poranění v podobě především proražení lebečních kostí a rozsáhlého zhmoždění mozku či krvácení do dutiny lební,

a současně jim uvedeným agresivním a pro ně zcela neočekávaným a nepochopitelným jednáním způsobil nejméně šest měsíců trvající těžkou posttraumatickou stresovou poruchu s nejistou prognózou dalšího vývoje, jež se u Naděždy Š. projevovala omezením ve všech oblastech jejího života, neschopností pracovat a věnovat se svým zálibám, depresivním prožíváním, znovuožíváním traumatických vzpomínek ve snech, vyhýbavým chováním, sociální inhibicí, odmítáním vycházet ven, strachem z lidí, potřebou neustále se otáčet, úzkostnou a neurovegetativní reaktivitou i na neutrální podněty, panickou úzkostí, poruchami spánku, opakovanými několikadenními stavy apatie a abulie v podobě několikadenní neschopnosti vstát z postele, nepřijímání stravy, zanedbávání osobní hygieny, podrážděnosti, pocitů bezmoci či suicidálních myšlenek, a u Růženy J. rovněž omezením ve všech oblastech jejího života, depresivním prožíváním, znovuožíváním traumatických vzpomínek ve snech, nočními děsy, vyhýbavým chováním, sociálním útlumem, vyhýbáním se lidem, bojácností nebo odmítáním chodit ven,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, a spáchal takový čin na dvou osobách, a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

čímž spáchal

pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 - § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 18 (osmnácti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu **zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se **ukládá trest propadnutí věci**, a to jatečního přístroje zn. Zbrojovka Brno, model 2, ráže 9 mm JAT, výrobního čísla 12639 a plastové krabičky s 6 ks nábojek zn. Sellier&Bellot, ráže 9 mm JAT.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen zaplatit na náhradě škody** poškozeným:

- České průmyslové zdravotní pojišťovně, Jeremenkova č. 11, Ostrava-Vítkovice peněžní částku ve výši 15.991,- Kč,
- Všeobecné zdravotní pojišťovně Ostrava, Masarykovo nám. č. 24/13, Ostrava-Moravská Ostrava peněžní částku ve výši 6.856,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen zaplatit na náhradě škody – nemajetkové újmy –** poškozeným:

- Naděždě Š., nar. xxx, trvale bytem xxx peněžní částku ve výši 400.000,- Kč,
- Růženě J., nar. xxx, trvale bytem xxx peněžní částku ve výši 400.000,- Kč.

Odůvodnění:

Na základě dokazování, které bylo provedeno jak v přípravném řízení, tak u jednotlivých hlavních líčení, bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaný Jiří L. dne 8.4.2015 v době kolem 22.30 hod. v obci xxx v domě č. p. xxx, který obýval společně se svou družkou Naděždou Š. a její tetou Růženou J., pojal záměr usmrtit obě shora jmenované a před samotným útokem si připravil k odjezdu automobil tov. zn. VW Golf, RZ xxx, do něhož vložil všechny své osobní doklady a důležité dokumenty, mobilní telefony obou poškozených ukryl do kamen v kuchyni a vypustil

z domu jejich psa, aby tak eliminoval možnost přivolání pomoci ze strany napadených a možnost zásahu psa do jím zamýšleného útoku, načež vstoupil do místnosti, v níž obě poškozené ležely v posteli, ze šuplíku ve skříni vytáhl jateční pistoli s porážecím trnem o vnějším průměru cca 11 mm a maximálním dosahem čela trnu při výstřelu 81 mm, jakož i krabičku s nábojkami a u nočního stolu v blízkosti skříně pistoli nabil - s plným vědomím smrtícího účinku výstřelu z jateční pistole z bezprostřední blízkosti do hlavy - a na dotaz poškozené Naděždy Š., co dělá sdělil: „O mne tady nikdo nic říkat nebude, nejdřív zabiju tebe a potom jí“ a s již nabitou pistolí šel k této poškozené, která mezitím vstala z postele a vydala se k němu, přičemž ji levou rukou uchopil za vlasy a ústí pistole, kterou držel v pravé ruce, jí přikládal k hlavě, kdy neustále křičel, že ji zabije a vše podpálí, načež k němu z jeho pravé strany přistoupila poškozená Růžena J., která uchopila jeho pravou ruku s pistolí a snažila se ji odtáhnout od hlavy své neteře, přičemž v tomto okamžiku se obžalovaný pootočil k poškozené Růžence J., kdy se ústí pistole nacházelo v bezprostřední blízkosti její hlavy a z pistole vystřelil, kdy porážecím trnem jateční pistole poškozenou Růženu J. zasáhl do vlasaté části hlavy vpravo a následně ji ještě pistolí udeřil do oblasti pravého ramene, v důsledku čehož upadla na podlahu, ztratila vědomí a zůstala ležet na zemi, načež se obžalovaný vrátil ke krabičce s nábojkami, pistoli znovu nabil a opětovně přistoupil k poškozené Naděždě Š., která se pokoušela pomoci poškozené Růžence J., levou rukou poškozenou Naděždu Š. chytil pod krkem, dovlekl ji do předsíně domu, praštil s ní o zeď se slovy: „Já tě zastřelím. Já tě zabiju. Dopadneš, jako ona.“, pistolí ji prudce udeřil do obličeje nad levé oko, nabitou pistolí se jí opakovaně snažil přiložit k hlavě, kdy poškozená Naděžda Š. mu v rámci své sebeobranu ruku s pistolí od své hlavy odstrkovala, přičemž v rámci zápasu, v okamžiku, kdy ústí pistole bylo v bezprostřední blízkosti jejího levého spánku, obžalovaný vystřelil a porážecím trnem pistole tuto poškozenou tečně zasáhl do vlasaté části hlavy v čelní krajině vlevo a následně se slovy, že podpálí dům, odešel a vrátil se s otevřeným kanystrem s ředidlem a aniž by se mu podařilo požár domu založit, z domu, bez jakéhokoliv zájmu o osud obou poškozených, utekl, nasedl do vozidla tov. zn. VW Golf a z místa činu odjel, přičemž oběma poškozeným způsobil zranění, která jsou přesně specifikována ve výrokové části rozsudku.

Obžalovaný Jiří L. se k vytykanému trestnému jednání po celou dobu přípravného řízení v podstatě nevyjádřil a pouze dne 1.2.2016, poté, kdy mu bylo doručeno upozornění na změnu právní kvalifikace skutku, učinil krátké prohlášení s tím, že nad jeho rámec nebude uvádět žádné další skutečnosti ani odpovídat na kladené otázky. Uvedl, že na událost se nepřipravoval. Auta mají klíče v zapalování běžně. Jeho aktovka běžně obsahuje bloky, doklady a pas pro výběr peněz. Tato aktovka, po vypracování zakázky, zůstala v kuchyni. Telefony uschoval až poté, kdy poškozené opustily dům proto, že se cítil jiný a ohrožen další osobou. Pes se mu narodil do ruky a nikdy by ho nepokousal. Bylo to 11měsíční štěně. Ven ho vypustil z toho důvodu, že tam zahlédl nějakou osobu. Na poškozené nestřílel a nemířil na jejich tělo ani na hlavu. Způsobená zranění podle něj vznikla až po výstřelu ohnáním se, nikoliv výstřelem samotným. Po události nevzal peníze z Nadiny kabelky, kde je běžně celý obsah firemní pokladny. Vzal pouze firemní bundu, kde byla peněženka s částkou 800,- Kč. Ke své osobě uvedl, že zažil již ztrátu dvou velmi blízkých lidí a také poškozenou Nadu Š. v minulosti již zachránil a zachránil život jejím dvěma dětem. Byla jeho nejbližším člověkem, měl s ní spoustu plánů a nikdy ji nechtěl ztratit.

Velmi obsáhle se obžalovaný k celé věci vyjádřil až u hlavního líčení dne 27.6.2016. Nejprve se vyjádřil ke dnům, které předcházely inkriminované události a popsal také případy, kdy byl již dříve, např. v roce 2013, přepaden osobami romského původu, byl fyzicky napaden a také byly několikrát vykradeny prostory jeho firmy, a proto od té doby „se má na pozoru“. K inkriminovanému datu dne 8.4.2015 pak podal velmi podrobný popis. Uvedl, že vstal asi kolem 05.00 hod. a popsal svou osobní i pracovní činnost za celé dopoledne i odpoledne až do večerních hodin, kdy do domu v xxx přijela také poškozená Naděžda Š. Z důvodu uzavření výhodné zakázky toho dne si večer společně dali víno a poškozená Růžena J. vypila několik odlívek tvrdého alkoholu. Asi kolem 22.00 hod. obě poškozené odešly spát do ložnice a obžalovaný zůstal sám v kuchyni. Dokouřil cigaretu, dopil zbytek vína a chtěl se ještě v televizi podívat na zbytek přednášky z VŠB. Zhasl světlo v kuchyni a v tu chvíli pes, který byl uvnitř, šel ke vchodovým dveřím. Bylo to podezřelé. Chvíli obžalovaný seděl a pak pustil psa ven. Napadlo ho totiž, že venku může někdo být. Bylo ticho, pes neštěkal. Obžalovaný šel na WC, ale nerozsvěcoval a ve chvíli, kdy si začal mýt ruce, zahlédl před domem - přes okénko na WC - světlo z baterky, které jen bliklo. Z ložnice zaslechl hlas poškozené Růženy J., proto tam otevřel dveře, rozsvítil a zeptal se, zda ony si v místnosti povídají. Poté opětovně zhasl. Viděl, že v protisměru se přivíraly dveře, které vedly do stodoly, a vyděsil ho stín postavy. Tam, kde stál - na konci pootevřených dveří - se přikrčil mezi křeslo a skříň, aby nebyl vidět. Obě ženy při tom ztichly. Nebylo jasné, zda si všimly těch dveří. Vzhledem k dřívějším špatným zkušenostem z přepadení a krádeží, měl strach o život. Věděl, že vedle v šuplíku je porážková pistole, kterou vytáhl. Byly tam i náboje v sáčku. Pistoli nabil s tím, že z ní vystřelí a tím tu osobu vystraší. Byl to okamžik. Klečel za křeslem a při došroubování závěru zakřičel: „Já tě zastřelím!“. Postavil se, více pootevřel dveře do chodby, aby bylo vidět na dveře stodoly, která byla v protisměru a v tu chvíli do středu ložnice přicházela poškozená Naďa Š. Vůbec ji neslyšel, protože šla asi naboso a zeptala se ho, co dělá. Celá událost proběhla velmi rychle. Poškozenou chytil za paži a táhl ji od dveří stodoly pryč. Pak u křesla zakopla a spadla na noční stolek. V tu chvíli už seděla na posteli také poškozená Růžena J. a oběma řekl, ať se jdou schovat. Otočil se k poškozené Růženě J. zády a poškozená Naděžda Š. zůstala stát po jeho levé ruce. Natáhl pistoli, kterou držel ve své pravé ruce, kterou zvedl a v tu chvíli na něj asi zezadu skočila poškozená Růžena J. a chytila ho za pravé rameno a pravý loket. Také poškozená Naděžda Š. ho chytila za levé zápěstí a škubly s ním směrem vzad. Něco zakřičel v domnění, že je to ten chlap ze stodoly. Pistoli sklopil trnem doleva, směrem dolů a tato vystřelila. Po výstřelu se ohnal pravým loktem vzad, aby se zbavil držení své osoby za paži zezadu. Za sebe v tu chvíli neviděl. Takto asi uhodil poškozenou Růženu J. do ramene a krku. Vzápětí se začal rukama i celým tělem prudce otáčet vlevo. V předsíni se podíval do světla, které jediné svítilo. Za dveřmi, kde byl stín, nic neviděl. Teta asi před tím upadla nebo uskočila k druhé poškozené. Následně poškozenou Naďu Š. uhodil pravou rukou s pistolí pěstí. Při tom ji škrábl hranou úderníku, který je velmi ostrý, o hlavu. Viděl, že byla zraněná a že má rozříznutou pokožku hlavy ve vlasech. Při následném úskoku zahlédl poškozenou Naďu Š., jak po úderu narazila zády na čelo postele, a to pravou stranou. Poškozená Růžena J. se čela postele přidržovala a couvala směrem k sekretáři. Na konci čela postele se jí zkřížily nohy a poté upadla na podlahu. V tu chvíli obžalovaný netušil, kdo a čím jej uhodil. Domníval se, že to byla poškozená Š. Začal mít proto tušení, že s celou událostí mají poškozené něco společného. Poškozená Naděžda Š. šla totiž ke dveřím stodoly a chtěla mu zabránit, aby tam vstoupil. Také se však vystavovala dalšímu nebezpečí, že by ve stodole byla nějaká další osoba. Třemi kroky proto k poškozené přiskočil, chytil ji za ruku i za

pyžamo v oblasti krku a takto ji táhl do chodby, kde s ní bouchl o stěnu v předsíni, a to u koupelny. V tu chvíli zahlédl, že má poškozená na pyžamu krev, nebránila se a ani v ruce nic nedržela, a proto ji pustil. Poté vběhl do ložnice a zjistil, že ve stodole bylo ticho. Poškozená Růžena J. ležící na zemi pohnula rukama, jako by se chtěla zvednout. Obžalovaný nabyl dojmu, že ten člověk musel utéci ven přes skleník. Proto oběhl chatu, aby se poohlédl, kam utíká. Proběhl z předsíně kolem stojící poškozené Naděždy Š., pistoli stále držel v ruce a vyšel ven před chatu. Nasedl do vozidla zn. VW Golf, kdy klíče byly uvnitř a s tímto vozidlem couvl. Poté si však uvědomil, že ten neznámý člověk může být stále v domě a obě poškozené tam také zůstaly. Proto vystoupil a šel zpět směrem k domu. Při procházení k průchodu mezi domem a malou stodolou však uviděl obě poškozené, jak procházejí směrem k vozidlu zn. VW Golf. Obě poškozené spolu hovořily a utíkaly. Bylo jasné, že někdo je uvnitř domu. Na prahu hlavních dveří proto vyjmul vystřelený náboj a tímto úkonem ze své levé ruky nanesl krev z pyžama poškozené Naděždy Š. na tělo pistole. V domě bylo ticho. Uvnitř zbraň znovu nabil a natáhl, kdy ve stodole nebo v ložnici něco kleplo. Vystřelil proto a znovu zakřičel: „Já tě zastřelím!“. Pomalu vstoupil do ložnice a šel ke dveřím stodoly a poté dokořán otevřenými dveřmi opatrně vešel do skleníku. Vyšel ven, rozhlížel se po okolí, ale nikoho neviděl. Nasedl do dodávky a tímto autem vyjel směrem na Kružberk. Popsal cestu, kterou absolvoval tímto vozidlem, ale nikoho nenašel. Proto se vrátil zpátky, zaparkoval u solárních panelů a rozsvítil světla. Nikde nikdo nebyl. Vystoupil z vozidla a šel zpět, kdy znovu obhlížel venkovní okolí domu a v tu chvíli také zakopl o kanystr s trichlorem, který v domě nechali původní majitelé a sloužil k hašení. Kanystr stál ve skleníku na zemi a obžalovaný ho vzal s tím, že kdyby bylo nejhůř, tekutinu chrstne neznámé osobě do očí. Znovu prošel dům a nikoho nenašel. Slyšel však obě poškozené, jak stojí na cestě u vozidla zn. VW Golf a slyšel jejich hlasy. Připustil, že po svém návratu vzal telefony obou poškozených, které ležely na stole v kuchyni a uschoval je do vyhaslých kamen. To proto, aby je nikdo neukradl a aby se on sám poškozeným dovolal. Vzal také všechny zápalky, aby kamna nebylo možno zapálit. Poté vzal svůj telefon a tašku s doklady a vyběhl k autu zn. VW Golf, do kterého nasedl a odjel. Obě poškozené pořád stály na cestě a vypadalo to, že i ony chtějí odjet. Následně popsál také svou cestu vozidlem až do míst, kde zůstal stát a kde byl následně zadržen policií. Znovu se také vyjádřil k řadě předchozích napadení a krádeží, kterých byl svědkem i k - dle jeho názoru - špatnému psychologickému a psychiatrickému stavu poškozené Naděždy Š. V závěru své spontánní podrobné výpovědi uvedl, že nebylo jeho úmyslem způsobit poškozeným zranění nebo je usmrtit. Toto zranění bylo způsobeno neúmyslně jeho strachem, že na něj někdo útočí zezadu. K jednotlivým dotazům v rámci své výpovědi pak obžalovaný dále uvedl, že v okamžiku, kdy poškozenou Naděždu Š. táhl do předsíně, tak s ní následně bouchl o zeď. Stalo se to proto, že se domníval, že na něj právě tato poškozená zaútočila, a to lopatkou nebo háčkem. Myslel si, že ho někdo musel udeřit a že to nejspíše udělala právě tato poškozená. Neví však, proč by to udělala. Poukázal na to, že již v minulosti se několikrát stalo, že ho poškozená bezdůvodně např. profackovala. Pokud vypila bílé víno, dostala glykemický amok, začala křičet a byla schopna mu nafackovat. Měla také cholerické nápadky, které vedly k různým šílenostem. Ke vložení mobilních telefonů obou poškozených do kamen uvedl, že tyto mobily tam vložil proto, aby se poškozeným mohl dovolat. Vložil je tam v době, kdy se obě poškozené chystaly odjet od domu. Pokud by se vrátily, tak by seděly v kuchyni a on by se jim mohl dovolat. On by jejich mobily prozvonil, a proto by poškozené věděly, kde se tyto mobily nacházejí. Mobily v kamnech nechal zapnuté. Ty mobily schoval proto, že nabyl přesvědčení, že se obě poškozené na něj s někým domluvily. Dost dobře tomu nerozuměl, co vlastně

dělaly. Bylo divné, že stály za domem, dívaly se, jak běhá po louce a hledá zloděje a nehýbaly se. Nebylo mu jasné, co svým počínáním míní. Dle jeho názoru celý ten incident od okamžiku, kdy vstoupil do ložnice a uviděl toho neznámého člověka, resp. jeho stín, do okamžiku, kdy vozidlem odjel od domu definitivně pryč, mohl trvat cca 17-20 minut. Dále se obžalovaný vyjádřil také k jateční pistoli v tom směru, že tuto pistoli si v minulosti půjčil od řezníka Ř., který následně spáchal sebevraždu, a pistole již obžalovanému zůstala. Důvodem zapůjčení pistole byla skutečnost, že obžalovaný sousedovi, pomocí této pistole, postupně porážel prasata. Uměl s ní tedy zacházet. Podrobně popsal, jak je třeba tuto pistoli použít. Kritického večera sice tuto pistoli vytáhl, ale nechtěl nikoho zastřelit, pouze vyplašit. Stačilo, aby se ten dotýčný lekl a utekl. Nikdy nechtěl žádného pachatele usmrtit nebo zranit, ale vždy jen polekat. Pokud se s touto pistolí ohnal, pak mohl tímto ohnáním své ruky způsobit oběma poškozeným právě jejich zranění.

V průběhu trestního řízení, a to jak v přípravném řízení, tak u jednotlivých hlavních líčení byla vyslechnuta řada svědků, kteří sice nebyli přítomni vlastnímu incidentu, ale vyjádřili se ke zranění a chování obou poškozených krátce po útoku, případně k osobám obou poškozených i obžalovaného a jejich vzájemným vztahům.

Svědce Anna Ď. v přípravném řízení i u hlavního líčení dne 27.6.2016 potvrdila, že společně se svým přítelem Pavlem J. jsou nejbližšími sousedy obžalovaného a poškozené Naděždy Š. v obci xxx. Zpočátku se společně navštěvovali a stýkali a nikdy, jako sousedé, neměli žádný problém. Později se jejich styky omezily, neboť už si tolik nerozuměli, ale takový je život. Svědkyně nikdy nezaznamenala ani žádné problémy mezi obžalovaným a poškozenou Naděždou Š. Svědkyně v průběhu hlavního líčení vysvětlila také důvod omezení jejich setkání v rámci sousedských vztahů.

Ke konkrétnímu dni 8.4.2015 svědkyně uvedla, že již spala se svým synem v pokoji, když za ní přišel její přítel Pavel J. a sdělil jí, že k nim přišla poškozená Naděžda Š. se svojí tetou a asi potřebují ošetřit, neboť mají nějaké zranění na hlavách. Svědkyně proto vstala, šla do přízemí domu, kde uviděla poškozenou Naděždu Š. s rozbitou hlavou. Viděla také zranění druhé poškozené - Růženy J. Proto se je snažila ošetřit, neboť je zdravotní sestra a poté přivolali policii i záchranku. Také se snažili zajistit dům tak, že ho zamkli. Nevěděli totiž, kde se může obžalovaný pohybovat. Pokud jde o zranění obou žen, pak tato zranění byla na hlavách, spíše ve vlasové části a rány krvácely. Dle vyjádření svědkyně měla poškozená Naděžda Š. ránu hlubší než její teta. Tyto rány byly v délce asi 5-10 cm. Obě ženy byly v šoku a popisovaly, co se jim stalo, kdy říkaly, že šly spát a obžalovaný na ně najednou zaútočil jateční pistolí. Obě ženy proto utekly k nim do domu. Obě ženy také říkaly, že obžalovaný nasedl do auta a někam odjel, a to polní cestou směrem k lesu. Obě poškozené k nim do domu mohly přijít někde mezi 22.00 a 23.00 hod. Poté byly záchranou službou odvezeny do nemocnice. Dost dlouho ale čekali na příjezd sanitky, takže obě poškozené se u nich v domě mohly zdržet hodinu až hodinu a půl. Poškozená Naděžda Š. se po tom útoku také zmínila o tom, že ze strany obžalovaného již byla v minulosti napadena, a to asi před půl rokem, kdy na ni obžalovaný měl zaútočit mačetou. K jednotlivým dotazům také svědkyně potvrdila, že k ošetření obou žen použila sterilní krytí a desinfekci, kdy ránu pouze překryla. Poškozená Naděžda Š. se u nich v koupelně také myla, ale neumývala si hlavu, pouze od pasu dolů, neboť svědkyni sdělila, že se v určitou chvíli pokálela. Na obou ženách bylo vidět, že jsou vyděšené, kdy poškozená Naděžda Š. se neustále omlouvala a třásla se. Svědkyně rovněž potvrdila, že neví nic o tom, že by před kritickou událostí byl zaznamenán v oblasti, kde bydlí, problém s pohybem cizích

osob. V okolí se pohybuje lesní zvěř, a to srnky i kanci. Svědkyně rovněž potvrdila, že z popisu děje poškozenou Naděždou Š. zjistila, že obžalovaný na ně střílel z pistole na prasata, kdy přišel za nimi do ložnice a tam na ně zaútočil. Dále tato poškozená ještě říkala, že ji také škrtil. Řekla však, že neví důvod, proč je napadl. K dalším dotazům svědkyně doplnila, že při ošetření ran poškozených si nevšimla ničeho neobvyklého. Neviděla žádné fleky ani žádnou špínu. Připomínalo jí to sečnou ránu, která krvácela. V době, kdy obě poškozené přišly k nim do domu, měly na sobě nějaký noční oděv a samy přiznaly, že požily večer nějaký alkohol. Dle jejího názoru však žádná z poškozených nejevila známky opilosti.

K současnému stavu poškozené Naděždy Š. svědkyně uvedla, že pokud ji potká za dobu jejího pobytu na chatě, přijde jí jako spokojená osoba. Narodil se jí vnuk, kterého si užívá. Uvedla však také, že po incidentu se poškozená trápila a jejich styky se ještě více omezily. Na chatu v xxx poškozená jezdí nepravidelně a ví také o tom, že jí byl přiznán invalidní důchod.

Shodné skutečnosti, jako výše uvedená svědkyně, potvrdil v přípravném řízení i u hlavního líčení dne 27.6.2016 také **svědek Pavel J.**, který je přítelem svědkyně Anny Ď. a žije v těsném sousedství domu, kde došlo k inkriminovanému skutku. Také tento svědek uvedl, že kritického večera přišly obě dvě poškozené k nim domů a silně bouchaly na dveře. Když svědek otevřel, obě vypadaly velmi vyděšeně. Říkaly, že je obžalovaný napadl. Obě ženy hovořily o zranění, které měly v oblasti hlavy. Svědek viděl krev na hlavě. Poškozené se šly umýt, ale on sám s nimi do koupelny nešel a ošetření se věnovala jeho přítelkyně. Svědek si také vzpomíná, že poškozené uváděly, že k incidentu mělo dojít v době, kdy obě poškozené si šly již lehnout a zranění jim mělo být způsobeno jateční pistolí. Svědek rovněž potvrdil, že po otevření dveří mu obě poškozené sdělily, že se chtějí schovat, neboť obžalovaný je chtěl zabít. Paní J. nemluvila vůbec a paní Š. byla vyděšená. Dále se svědek také vyjádřil ke vztahům s poškozenou Š. a obžalovaným, kdy uvedl, že se znají dlouhou dobu a jejich vztahy byly vřelejší v dřívější době a méně vřelé v poslední době. Nevyvstal však žádný vážnější důvod, kvůli kterému by došlo k ochlazení vztahů. Svědek nemůže říci, že by si něco udělali. Tak to prostě v životě bývá. Ke konkrétnímu dotazu svědek také uvedl, že v období od prosince 2014 do dubna 2015 nikdy nepozoroval, že by v lokalitě, kde bydlí, došlo k nějakému vloupání nebo že by se tam pohybovaly nějaké cizí osoby. Pokud se tam někdy někdo objevil, pak si toho většinou všiml. Nemůže potvrdit, že by tam v poslední době viděl nějakou osobu, která by se tam potloukala bez jakéhokoliv důvodu. On sám má svůj pozemek oplocen, sousedé nikoliv, a proto se domnívá, že svého psa mají na noc zavřeného uvnitř domu. V lokalitě se totiž pohybují lišky i srny a každý pes jinak štěká na zvěř nebo proto, že se venku něco děje. Svědek si nepamatuje, že by kritického večera slyšel štěkat psa. Vzpomíná si pouze, že následně slyšel bouchání na dveře.

Svědkyně Miroslava J. (nyní provdána F.) je matkou poškozené Naděždy Š. a nějakou dobu na chalupě v xxx také sama bydlela. Uvedla, že v době, kdy její dcera začala žít s obžalovaným, byl jejich vztah velmi dobrý. Ona sama ho měla velmi ráda, a to i do současné doby a neví, co se v pozdější době mezi nimi odehrálo. Kritického dne na chalupě nebyla, a proto se k celé události blíže nemůže vyjádřit. Ona sama se o všem dozvěděla zprostředkovaně z vyprávění své dcery a své sestry - poškozené Růženy J. Svědkyni je známo, že v určité době obžalovaný utrpěl úraz a pobýval na chalupě. Dcera pracovala ve firmě v Kunčičkách a na chalupu přijížděla pouze o víkendech. V určité době pak obžalovaný začal být velmi protivný a nervózní, kdy

důvodem snad mohlo být jeho zranění nohy, ale svědkyně to přesně neví. Nemohl totiž pracovat tak, jak by chtěl a jak byl dříve zvyklý. Poté se obžalovaný s její dcerou začal hodně hádat. Sama svědkyně byla také přítomna v minulosti tomu, kdy obžalovaný dceru fyzicky napadl. Později se začal nevhodně chovat i vůči ní samotné. Pořád se mu něco nelíbilo, pořád něco vyčítal. Celou situaci si svědkyně vyhodnotila tak, že se nakonec z chalupy odstěhovala. Celkem na chalupě bydlela 4,5 roku.

Ke konkrétnímu dotazu svědkyně také potvrdila, že ví, že obžalovaný její dceru napadl v minulosti vícekrát. Stalo se to např. v době, kdy obžalovaný spal s dcerou na chalupě v kuchyni, přičemž obžalovaný spal na peci a její dcera na matraci na zemi. Ona sama v té době spala v obýváku. Jednu noc slyšela z kuchyně kravál, kdy vstala a šla se podívat, co se děje. Dcera tehdy ležela na zemi a obžalovaný na ni křičel a bil ji berlí. Co bylo důvodem hádky, svědkyně neví. Obžalovaný tehdy hodně křičel a následně ještě rozbil mísu na WC. Ráno už bylo všechno v pořádku, a když se obžalovaného ptala, proč byl v noci takový kravál, on jí odpověděl, že si na nic nepamatuje.

Svědkyně si také vzpomíná, že jednou se obžalovaný s její dcerou pohádali v kuchyni, kdy dcera seděla na lavici a obžalovaný jí dal dvě facky. V jiném případě také obžalovaný napadl její dceru v ložnici. Dcera tehdy spadla na zem. Ležela na zemi a obžalovaný ji zase bil berlími.

Ke konkrétní události z dubna 2015 svědkyni sdělila její dcera - Naděžda Š. - že si večer s obžalovaným povídali, pili víno a vše bylo v pořádku. Později pak šli spát, kdy její dcera s tetou si lehly do ložnice a obžalovaný zůstal spát v kuchyni na peci. Než usnuly, tak si povídaly o dětech a o běžných věcech. Najednou se údajně rozletěly dveře, obžalovaný do místnosti vběhl, vytáhl pistoli a začal na ně mířit. Poškozená Růžena J. vyskočila z postele, ždouchla obžalovanému do ruky, čímž mu údajně pistole z ruky vypadla. Obžalovaný ji však zvedl, ale jestli z pistole vystřelil nebo ne, to jí již dcera nepopisovala, neboť to nevěděla. Poté se jim podařilo z domu utéct k sousedům, kteří obě poškozené ošetřili a přivolali policii a záchranku. Ještě svědkyni také obě poškozené říkaly, že obžalovaný měl mít údajně v kanystru benzín, kdy říkal, že chalupu poleje a zapálí. Také měl potom říct, že pojedou do Ostravy, kde zabije i vnučku a jejího přítele a poté podpálí jejich finský domek. Důvod, proč došlo k tomuto napadení, svědkyně skutečně nezná. Moc jí mrzí, že k incidentu vůbec došlo. Svědkyně také ví, že její dcera i sestra, tj. obě poškozené, po události navštěvovaly psychologa. Její dcera v současné době na chalupu jezdí pouze v doprovodu jiných osob, a to jednou za týden nebo za 14 dnů. K dalším dotazům svědkyně také potvrdila, že z chalupy se odstěhovala asi před třemi lety. V době, kdy tam bydlela, se nikdy do této chalupy nikdo nevloupal a nezaznamenala také ani žádný pohyb cizích osob kolem chalupy. Bydlela tam dokonce i sama.

Svědci Martin Č. a Bohdan K. znají obžalovaného dlouhou dobu a oba se vyjádřili k jeho osobě i vztahu k poškozené Naděždě Š.

Svědka Martin Č. u obžalovaného pracoval jako zaměstnanec v jeho společnosti. Charakterizoval obžalovaného jako osobu přemýšlivou, která se striktně řídí logikou. V zaměstnání byl velmi důsledný a přísný, ale na druhé straně uměl práci vysvětlit a vyřešit problém. Velmi dobře se s ním spolupracovalo, a to i přes to, že občas byl velmi impulzivní. Většinou k tomu došlo tak, že vyvstal problém, obžalovaný se rozčílil, poté došlo k vyřešení problému a vše v klidu probíhalo dále. K osobě poškozené Naděždy Š. svědek pouze uvedl, že s ní neměl žádné pracovní problémy a její povahové rysy nijak nerozebíral, neboť se zase tak často v soukromí nestýkali. Bral ji jako osobu, která žije s obžalovaným. Pokud jde o běžné hádky mezi obžalovaným a Naděždou

Š., bral to jako něco, co běžně ve vztahu bývá. Svědek potvrdil, že krátce po incidentu, který je předmětem trestního řízení, mu Naděžda Š. telefonovala a v telefonu mu popisovala, k čemu došlo. V pozdější době celý incident svědek rozebíral také s kolegou Bohdanem K. a dalšími členy rodiny, ale není mu známo, co mohlo být důvodem tohoto incidentu. Celá událost se mu jeví jako naprosto nelogická, a to s ohledem na osobu obžalovaného, kterého zná. Obžalovaný je člověk, který měl velký přehled o různých technických předmětech, proto svědkovi připadá použití jateční pistole ze strany obžalovaného jako zcela nesmyslné. Obžalovaný je skutečně osobou, která přemýšlí, jak udělat věci a udělá to tak, že to skutečně funguje. Použití jateční pistole mu k obžalovanému prostě nesedí, a také jeho chování k jeho logickému myšlení a vůbec k jeho osobnosti. Dle jeho názoru, pokud by obžalovaný chtěl něco takového udělat, zvolil by zcela jinou metodu. Svědek rovněž potvrdil, že se s obžalovaným v poslední době příliš často nepotkával, např. jednou za půl roku, ale byli v telefonickém kontaktu. Vzpomíná si, že s obžalovaným hovořil také kritického dne, a to v době, kdy se on sám vracel z pracovní cesty. Mluvili spolu o zaměstnání a také obžalovaný svědkovi říkali o svých dalších plánech. Měl radost, že na obou stranách všechno funguje. Dle názoru svědka se jednalo o běžný pohodový telefonát.

Také **svědek Bohdan K.** se vyjádřil k osobě obžalovaného i poškozené Naděždy Š. tak, že je zná dlouhou dobu, a to od svého dětství. S nikým z nich celý incident neprobíral a o tomto incidentu nehovořil ani s kamarádem Martinem Č. Svědkovi nejde do hlavy, že by se něco takového mohlo stát, neboť nikdy dříve u nich žádné problémy nepozoroval. Dle jeho názoru si žili v klidu, normálním životem. Asi rok před událostí byl svědek s obžalovaným v častém kontaktu, a to i několikrát měsíčně. Od obžalovaného i dalších osob z Ostravy-Kunčiček je svědkovi známo, že měl dříve problémy s tím, že byl přepaden. Mělo se snad jednat o napadení v době, kdy šli z restaurace a měla je napadnout skupina mladistvých. Svědkovi je také známo, že nějaký pachatelé se chtěli v minulosti vloupat do firmy obžalovaného. V několika případech také před svědkem obžalovaný hovořil o tom, že se v lokalitě chalupy, kde pobýval, pohybovaly nějaké cizí osoby. Nic bližšího k tomu však neuváděl. Vztah obžalovaného a Naděždy Š. hodnotil jako standardní, kdy žádný z nich si na nic nestěžoval. Doplnil však také, že s Naděždou Š. si nebyli natolik blízcí, aby se mu ona svěřovala v případě, že by nějaké problémy s obžalovaným měla. K dotazu obhajoby se svědek také vyjádřil, že je mu známo, že v minulosti obžalovaný jednou použil mačetu, kdy s touto mačetou mával z okna své prodejny na nějaké „výrostky“. Jednalo se pouze o výhrůžku a svědek neví, zda mačeta byla přímo použita, ale pochybuje o tom, že by obžalovaný tuto mačetu použil. Tyto informace o použití mačety má svědek od Naděždy Š., alespoň se tak domnívá.

U hlavního líčení dne 26.8.2016 byl vyslechnut také **svědek MUDr. Marian K.**, který ve shodě se svou výpovědí v přípravném řízení uvedl, že na celou událost si pamatuje jen velmi matně, ale veškeré informace lze nalézt ve zdravotnické dokumentaci, kterou tehdy k ošetření obou poškozených pořídil. Pracuje jako lékař ve Slezské nemocnici v Opavě, a to na oddělení traumatologie. S odstupem času si již svědek ani v přípravném řízení nevybavoval, která z poškozených byla Naděžda Š. a která Růžena J. Teprve po nahlédnutí do zdravotnické dokumentace konkretizoval jejich zranění v inkriminované době. V rámci ošetření mu obě poškozené sdělily, že je napadl přítel té mladší, a to tak, že na ně útočil jateční pistolí. Proběhl nějaký krátký zápas, kdy poškozeným se podařilo utéci k sousedům a ten útočník z místa utekl také. Poškozená Naděžda Š. mu tehdy také sdělila, že něco podobného se stalo již v dřívější

době, tedy použití nějakého násilí. Zjištěná poranění odpovídala tvrzení poškozených. Po nehlédnutí do zdravotní dokumentace svědek v přípravném řízení potvrdil také přesný čas ošetření obou poškozených, a to dne 9.4.2015 - 00:20 hod. V průběhu hlavního líčení dále doplnil, že obě poškozené přivezla rychlá lékařská služba, a proto předpokládá, že byly prvotně ošetřeny. Veškeré poznatky, které zjistil při ošetření, uvedl v lékařské dokumentaci.

V přípravném řízení byla vyslechnuta jako **svědkyně** také **Jana Š.**, která je dcerou poškozené Naděždy Š. a tato výpověď byla za souhlasu obžalovaného i státního zástupce v průběhu hlavního líčení čtena, a to v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu. V době výslechu v přípravném řízení byla tato svědkyně v 6. měsíci těhotenství a uvedla, že o napadení své matky a tety Růženy J. se dozvěděla v noci poté, kdy od ní ve středu 8.4.2015 matka odjela na chalupu do xxx. Bylo asi půl hodiny po půlnoci, kdy ji vzbudili policisté s tím, jestli u ní není obžalovaný Jiří L., jestli něco neviděla nebo jí nevolal. Nikdo jí nechtěl nic říct. Chtěli telefonní číslo na obžalovaného a odjeli. Kolem 03.00 hod. šla sama na policii, kde zjistila, že její matka s tetou jsou v nemocnici a že obžalovaného L. už zadrželi. V nemocnici se dozvěděla, že obě poškozené jsou ve stabilizovaném stavu a následně je jela navštívit v dopoledních hodinách. Tehdy jí matka vyprávěla, co se stalo. Popis svědkyně koresponduje s popisem události a obsahem svědecké výpovědi poškozené Naděždy Š. Svědkyně také potvrdila, že v průběhu inkriminovaného dne 8.4.2015 byla v kontaktu se svou matkou a ta si na nic nestěžovala. Telefonát mezi nimi proběhl asi mezi 15.00 a 16.00 hod. S obžalovaným ani tetou Růženu J. ten den v kontaktu nebyla. K osobě obžalovaného Jiřího L. uvedla, že po požití alkoholu dokázal být agresivní a vyjádřila se k jeho agresivním stavům v době poté, co si utrl Achillovu šlachu. Zmínila se také o opakovaném rozbíjení nábytku a dalších věcí v domácnosti, a to i za použití mačety. Po incidentu s mačetou se od něj matka na chvíli odstěhovala. Tomuto fyzickému napadení a rozbíjení nábytku v souvislosti s útokem mačetou byla svědkyně osobně přítomna. O napadení na chalupě v xxx i v dřívější době ví pouze z vyprávění své matky. Doplnila také, že když byl obžalovaný střízlivý, choval se normálně.

V průběhu hlavního líčení dne 28.6.2016 byly vyslechnuty také obě poškozené, přičemž jejich výslech byl proveden v nepřítomnosti obžalovaného L., a to v souladu s ustanovením § 209 tr. řádu. Obžalovaný byl umístěn do oddělené místnosti, kde průběh výslechu sledoval obrazem i zvukem na monitoru počítače, jež byl propojen s jednací síní. V této oddělené místnosti byla s obžalovaným přítomna i jeho obhájkyň. Důvod pro takový postup soud shledal zejména po předložení aktuálních lékařských zpráv, týkajících se obou poškozených, v úvodu hlavního líčení a následně i v průběhu výslechu obou poškozených před soudem bylo zřejmé, že situaci znovu velmi emotivně prožívají a zejména poškozená Růžena J. byla v průběhu své svědecké výpovědi před soudem značně rozrušená a plačtivá.

Svědkyně a současně poškozená Naděžda Š. v přípravném řízení i u hlavního líčení popsala incident ze dne 8.4.2015 v podstatných okolnostech zcela shodně. Uvedla, že kritického dne šla v Ostravě do práce a s obžalovaným byla domluvená, že si odpoledne zatelefonují, neboť chtěli dojednat zakázku. Odpoledne jí proto obžalovaný telefonoval, aby přijela na chalupu, neboť do 15.00 hod. bylo zapotřebí odeslat e-mailem nabídku. Proto poškozená skutečně na chalupu v této době přijela. E-mail byl odeslán až kolem 17.00 hod. a po ukončení této objednávky si ve večerních hodinách svědkyně s obžalovaným připili vínem na to, aby zakázka dobře dopadla. Teta Růžena

J. víno nepila, ale dala si pár odlivek slivovice. Asi kolem 22.00 hod. se šli všichni uložit ke spánku, kdy poškozená se svou tetou šly spát do ložnice a obžalovaný řekl, že chce zůstat spát na peci v kuchyni. Chvilí si poškozená ještě se svou tetou v ložnici povídaly a najednou se prudce otevřely dveře, do pokoje vstoupil obžalovaný, otevřel šuplík, vytáhl z něj pistoli a začal křičet, že je zastřelí, že je zabije. Poškozená vylezla z postele v okamžiku, kdy pistoli vytahoval z šuplíku. Obžalovanému říkala, proč to dělá a co to dělá, avšak obžalovaný ji chytil a přiložil jí pistoli k hlavě. Na to přiběhla teta a obžalovanému strhla ruku. Je možné, že ji při tom obžalovaný postřelil. Svědkyně to neví, neboť vše se seběhlo velmi rychle. Teta poté omdlela. Svědkyně se ji snažila probrat a obžalovaný v tu dobu hledal další náboje do pistole, neboť chtěl pistoli zřejmě opět nabít. Poté svědkyni obžalovaný chytil pod krkem a tahal ji směrem do chodby. Svědkyně se bránila a obžalovaný se ji pokusil střelit podruhé, ale nepovedlo se mu to. Proto ji začal tou pistolí bít. Bil ji až do doby než se svědkyně pokálela. Poté přestal a utekl do stodoly. Svědkyně probrala tetu a společně utekly z chalupy, a to k sousedům J. V té době byl jejich pes venku přede dveřmi. Sousedé jim pomohli. Z chalupy poškozená utíkala, společně s tetou, rovnou k sousedům, a to po cestě. Před tím ještě viděly, že obžalovaný odjížděl ve vozidle zn. VW Golf někam přes louku. Ke konkrétním dotazům svědkyně potvrdila, že v okamžiku, kdy obžalovaný vešel do ložnice a křičel, že je zabije, uváděl také, že všechno podpálí, tedy jak chalupu, tak i finský domek, ve kterém bydlí v Ostravě její dcera. K mobilním telefonům svědkyně uvedla, že každý večer tyto telefony ona sama i její teta nechávaly v kuchyni na stole. Při útěku z chalupy tyto mobilní telefony zůstaly na stole ležet. Dle jejího názoru je nejlepší signál pro mobilní telefon v kuchyni u okna a pak také venku. Ne na každém místě chalupy lze tento signál zachytit. Svědkyně se vyjádřila také k délce celého incidentu a dle jejího názoru vše mohlo trvat cca 20 minut. Vše bylo hodně rychlé. Svědkyně rovněž konkretizovala svá zranění, která utrpěla a doplnila, že v současné době navštěvuje také psychiatra a psychologa, ke kterým dříve nikdy nedocházela. Rovněž uvedla, že již v minulosti ji obžalovaný opakovaně fyzicky napadl, a to mačetou či berlí a podrobně tyto incidenty rovněž popsala. K vlastnímu útoku ze strany obžalovaného dne 8.4.2015 dále svědkyně také doplnila, že zaslechla dva výstřely z jateční pistole, a to jeden v obýváku a druhý v předsíni. K výskytu cizích osob v blízkosti jejich chalupy svědkyně uvedla, že o tom jí není nic známo a ani obžalovaný inkriminovaného dne neřikal nic o tom, že by se v okolí chalupy mohla vyskytovat nějaká cizí osoba. Navíc měli psa, který hlídal a vždy štěkal, když kolem někdo šel. Na noc psa nechávali vždy doma, a to proto, že u chalupy není plot a z lesa v noci vycházela různá zvíř, která přicházela až do blízkosti chalupy. Přes den se v okolí pohybují turisté, ale v noci nikdo. Nikdo by tam nešel, když je to daleko od ostatních obydlí a v podstatě samota. Také zvíř se v okolí chalupy vyskytuje spíše v zimním období, když mají hlad. Ke konkrétnímu dotazu obhajoby dále také doplnila, že zranění na hlavě jí bylo způsobeno jateční pistolí, a to v prostoru obýváku, který je spojen s ložnicí a poté ještě v předsíni. Tržná rána na hlavě jí byla způsobena v ložnici. Nejdříve byla zasažena teta, která obžalovanému strhla ruku s pistolí a ona sama pálení na hlavě cítila už v době, když byla v obýváku. Pistole se dotkla i jí samotné a výstřel pak šel směrem k tetě. Svědkyně se stručně vyjádřila také k současné léčbě, kdy uvedla, že s ohledem na odbornou péči psychiatra a psychologa jí právě psychologem bylo doporučeno, aby se začala postupně vracet do běžného života, a proto také společně s dětmi občas jezdívá na chalupu, kde je mj. třeba provádět běžnou údržbu. Je tam krásné prostředí, a proto tam jezdívá s dětmi. Sama by tam však nejela.

Svědkyne a současně poškozená Růžena J. vypovídala k celému incidentu jak v přípravném řízení, tak také u hlavního líčení dne 28.6.2016 a shodně potvrdila, že inkriminovaného dne bylo vše v pořádku, byla pohoda, a to až do večera. Vzhledem k tomu, že obžalovaný s poškozenou Naděždou Š. úspěšně vyřídili nějakou zakázku, večer si dali společně víno a ona sama vypila asi 4 odlivky slivovice. Pak se šli umýt a ulehli ke spánku. Ona sama ležela v ložnici s poškozenou Naděždou Š. a obžalovaný zůstal spát v kuchyni. Vše bylo v pořádku až do okamžiku, než do pokoje „vlítí“ obžalovaný, který křičel, že je zastřelí. Svědkyně si vzpomíná, že obžalovaný poškozenou Naděždu Š. položil na gauč a u hlavy jí držel zbraň. Ona k němu přišla z druhé strany a zvedla mu ruku. Obžalovaný ji tou zbraní při tom trefil a poté upadla. Při této části výpovědi se u hlavního líčení svědkyně roztřásla po celém těle, byla velmi rozrušená a plačtivá. Dále doplnila, že pokud jde o to, zda slyšela výstřel, pak může říci, že slyšela něco, jako vzduch nebo tlak, blíže to popsat neumí. Poté, co ji obžalovaný zranil, ona sama doslova odpadla. Vzpomíná si pouze, že ji ven z chalupy vytáhla neteř, tj. pošk. Naděžda Š. Utíkaly spolu pryč k sousedům J., kteří je ošetřili. Šel s nimi i pes. Pes vždy v noci zůstával v domě, spává pod pecí a ven nechodí. Kritického večera však byl venku. I tato svědkyně potvrdila, že svůj mobilní telefon běžně na noc nechává v kuchyni na stole. Před útokem obžalovaného svědkyně neměla žádná zranění. Inkriminované noci jí však bylo způsobeno zranění na hlavě, v oblasti klíční kosti i na palci. V nemocnici nebyla dlouho, ale do současné doby má psychické problémy. Na chalupě již nebydlí. Odstěhovala se zpět do Čech. Svědkyně i u hlavního líčení potvrdila část své výpovědi z přípravného řízení, kde podrobně útok ze strany obžalovaného popsala. Uvedla tam, že v okamžiku, kdy se rozrazily dveře, do místnosti vstoupil obžalovaný a byl dle jejího názoru úplně nepřičetný, začal křičet, že je zastřelí. Šel ke skříní, z níž vytáhl pistoli, která je na zvířata a tuto pistoli nabil. Stále dokola opakoval, že je zastřelí. Nejprve z postele vstala neteř - pošk. Naděžda Š. - šla k němu a klidným hlasem se ho snažila uklidnit. On křičel ale stále dokola, že zastřelí je obě a že zabije celou její rodinu. Ve stejnou chvíli, kdy vstala pošk. Naděžda Š., vstala z postele také ona sama a rovněž šla směrem k obžalovanému. Obžalovaný šel směrem k poškozené Naděždě Š., asi do ní strčil, protože tato spadla na gauč, tam ji chytil a jednou rukou jí přiložil pistoli k hlavě. V tu chvíli ona sama přicházela k obžalovanému zprava, a když viděla, jak obžalovaný poškozené Naděždě Š. pistoli přikládá k hlavě, tak ho za tu ruku chytla, ruku mu odtáhla a v tu chvíli uslyšela ránu. V době, kdy tu ránu uslyšela, měl obžalovaný tu pistoli zvednutou nad hlavou poškozené Naděždy Š. Kam směřoval případný výstřel, svědkyně neví. Poté se obžalovaný otočil proti ní a ona sama ucítila ránu do pravého ramene. Neví, čím byla udeřena ani jakým způsobem. Po tomto úderu upadla na podlahu. Když ležela na zemi, tak ještě viděla, že obžalovaný poškozenou Naděždu Š. táhl do předsíně. Co se ale dělo tam, svědkyně neví, neboť to neviděla. Následně jí neteř říkala, že po útoku ji tahala za ruku, neboť svědkyně vypadala jako mrtvá. Svědkyně sama si vybavuje až ten okamžik, kdy poškozená Naděžda Š. stála nad ní, tahala ji za ruku a říkala: „Teto, utíkáme!“. Ke konkrétnímu dotazu svědkyně u hlavního líčení také potvrdila, že na chalupě bydlela celkem 11 měsíců a za tuto dobu si nikdy nevšimla ničeho podezřelého, nebyl tam žádný pohyb cizích osob.

Již v přípravném řízení byly vypracovány znalecké posudky na charakter a rozsah poranění obou poškozených, jakož i znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, a to jak na obžalovaného, tak na obě poškozené. Současně byla vyhotovena také řada znaleckých posudků, vztahujících se

k vyhodnocení zajištěných stop i samotné jateční pistole. Podstatná část znalců pak byla také u jednotlivých hlavních líčení vyslechnuta.

Již u hlavního líčení dne 27.6.2016 vypovídal **znalec MUDr. Igor Dvořáček, Ph.D.**, který zpracovával znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a vyjádřil se k charakteru i mechanismu poranění obou poškozených. Znalec u hlavního líčení setrval na závěrech svého znaleckého posudku i jeho doplňku a znovu detailně rekapituloval poranění obou poškozených.

Uvedl, že poškozená Naděžda Š. utrpěla dne 8.4.2015 střelné poranění hlavy, které bylo lokalizováno ve vlasaté části hlavy, a to v čelní krajině vlevo. Jedná se o postřel způsobený jateční zbraní. Rána měla charakter tržně zhmožděného poranění kůže délky 5 cm. V případě tohoto poranění byl obnažen skelet lbi, ale vlastní klenba lebni poraněna nebyla. Dále u této poškozené byly zjištěny krevní výrony v oblasti levé očníce se zlomeninou stropu levé očníce a dále také zhmoždění čelního mozkového laloku vlevo, jakož i zlomenina čelní stěny čelistní dutiny vlevo. Šlo o poměrně rozsáhlý komplex poranění, který byl situován do levé horní části hlavy. Znamená to, že proti této krajině hlavy působilo velmi velké násilí. K mechanismu vzniku tohoto poranění znalec uvedl, že byla objektivizována tržná rána délky 5 cm, dále zhmožděný mozek a zlomenina stropu očníce. Znalec jednoznačně uvedl, že při prostém zasažení této části hlavy tupým předmětem se s takovým rozsahem poranění v praxi téměř nelze setkat. Znalec proto dospěl k závěru, že s vysokou mírou pravděpodobnosti tento komplex poranění vznikl při tečném zasažení hlavy, a to právě při útoku jateční pistolí. Jedná se totiž o expanzní zbraň, a to razantní, což koresponduje s nálezem tržné rány i poměrně rozsáhlým poraněním stropu očníce a kontuze mozku. Ze soudně-lékařského pohledu takováto poranění vznikají při zasažení jateční zbraní a takovýto mechanismus vzniku je reálný a možný, jateční zbraň je dobře způsobilá pro vznik takového poranění. Ze soudně-lékařského pohledu se v případě poškozené Naděždy Š. jedná o tzv. postřel, tzn. tečné zasažení čelní krajiny hlavy. Opakovaně znalec zdůraznil, že poranění poškozené Naděždy Š. odpovídá a plně koresponduje s napadením jateční pistolí, kdy v jejím případě šlo o postřel touto jateční zbraní.

Také v případě poškozené Růženy J. znalec uvedl, že i tato poškozená utrpěla střelné poranění hlavy, které bylo lokalizováno ve vlasaté části hlavy při přechodu spánkové a čelní krajiny vpravo. Jednalo se o střelnou ránu, kterou znalec charakterizoval jako tzv. zástřel, tzn. že hrot pronikl do hlavy, ale pouze do hloubky 2 cm. Z toho by bylo logické dovodit, že ústí této použité zbraně se nenacházelo v bezprostřední blízkosti hlavy. V případě této poškozené byla zjištěna také zhmoždění dalších měkkých tkání a oděrka kůže na zadní straně ramene vpravo, jakož i pohmoždění základního článku palce pravé ruky.

V případě obou poškozených znalec uvedl, že mechanismem tohoto napadení mohla vzniknout nepoměrně závažnější poranění, neboť jateční zbraň je zbraní, která je připravena k rychlému usmrcení zvířete. V soudně-lékařské praxi jsou známy desítky případů z historie, kdy se znalci setkávají např. se sebevražednými pokusy jateční zbraní či s dokonanými vraždami a podobně. K průměrné době léčení u poškozené Naděždy Š. se znalec vyjádřil v tom směru, že ze soudně-lékařského hlediska se jednalo o poškození důležitého orgánu a doba léčení by se měla pohybovat v horizontu 4 týdnů. U poškozené Růženy J. charakterizoval toto poranění jako středně těžké s dobou léčení v horizontu cca 10 dnů.

Znalec se u hlavního líčení vyjádřil také k vypracovanému doplnku znaleckého posudku, který se týkal specifikace použitého nástroje, a to jatečního přístroje. Uvedl, že jateční přístroj je expanzní přístroj, který funguje na principu palných zbraní. Při výstřelu dochází k průniku ocelového trnu do vzdálenosti několika cm do hloubky, a to při kolmém nasazení přímo na povrch hlavy. Znalec znovu u hlavního líčení zdůraznil, že pokud jde o charakter poranění, která byla objektivizována na hlavách obou poškozených, tak tato poranění splňují kritéria zasažení jateční zbraní, kdy jedna z žen utrpěla tzv. zástřel a druhá tzv. postřel. Současně uvedl, že ze zdravotní dokumentace nebyla zjištěna žádná onemocnění některé z poškozených v dřívější době, která by mohla ovlivnit délku léčby. Znovu k jednotlivým dotazům také znalec uvedl, že u poškozené Naděždy Š. se jedná zcela jednoznačně o střelné poranění. Pro tento závěr svědčí nejen zlomenina stropu očníce, ale také pohmoždění čelního mozkového laloku a prasklina čelní stěny. Je zřejmé, že v těchto místech působila obrovská síla. Právě tečné střelné poranění je způsobilé vyvolat takovýto rozsah poranění. Při obyčejném zahrnutí se tupým předmětem (jateční pistolí) se zasažením hlavy se s takovýmto rozsahem poranění v lékařské praxi znalec neseťkává. Stejný závěr učinil i v případě poškozené Růženy J., kde již hrot jateční pistole působil do spánkové čelní krajiny hlavy vpravo a tam už došlo k tzv. zástřelu, i když do relativně malé hloubky. V případě jateční pistole nelze připustit, že by mohlo dojít k výstřelu z větší vzdálenosti. Ústí hlavně musí být přiloženo buď přímo na kůži, nebo max. 8 až 9 cm od povrchu těla. Delší vzdálenost nepřipadá v úvahu, neboť princip této zbraně je takový, že dojde k výstřelu hrotu, který následně mechanicky se vrací zpět do zbraně. Každá větší vzdálenost je pro vznik poranění nemožná. K dotazu obhájkyne pak znalec specifikoval, že při vypracování znaleckého posudku měl k dispozici část spisového materiálu, a to jak výpovědi, tak zejména fotodokumentaci i lékařské zprávy. Právě popis zranění ve zdravotnické dokumentaci je pro znalce stěžejní. K tzv. „očazení rány“ po útoku jateční pistolí znalec uvedl, že se s takovými poraněními v minulosti již vícekrát setkal, kdy se většinou jednalo o dokonaný sebevražedný pokus. V okolí rány se většinou nachází jakési „očazení“, avšak může to být a také nemusí. Záleží totiž na náplni, která se nachází v nábojnici, jež se do jateční pistole vkládá. Pokud je takové poranění ve spánkové krajině, což bývá nejčastější, pak jde o kruhovitý vstřel, což je ze strany znalců popisováno jako tržná rána, která vyrazí ve spánkové kosti kruhovitý defekt. Ten se vtahuje do měkkých tkání v mozku. Kolem vstřelu se většinou nacházejí také povýstřelové produkty. V daném konkrétním případě z předložené zdravotnické dokumentace znalec nezjistil, že by lékaři, kteří prováděli prvotní ošetření obou poškozených, nějaké takové povýstřelové produkty v ráně zaznamenali. Současně však znalec konstatoval, že v praxi se běžně setkávají s tím, že forenzní cítění ambulantních lékařů je slabší, kdy se věnují zásadnímu poranění, jeho objektivizaci a pro ně je rozhodná záchrana života, než-li přesná specifikace pro ně vedlejších okolností. Znovu k dotazům obhájkyne znalec uvedl, že při zpracování znaleckého posudku vycházel z toho, co bylo uvedeno ve zdravotnické dokumentaci. Znovu zdůraznil, že v případě poškozené Naděždy Š. byl zraněn čelní lalok mozkový, strop očníce i přední stěna čelní dutiny, což je velký komplex poranění a muselo tam působit obrovské silové pole. Běžně např. při úderu takovýto rozsah poranění nevzniká. To je důvod, proč znalec setrvává na tom, že se jednalo o střelné poranění obou poškozených, kdy v jednom případě se jedná o tzv. zástřel a v druhém o tzv. postřel. Jednoznačně také uvedl, že z jeho pohledu vznik poranění tak, jak jej u hlavního líčení popsal obžalovaný, je nepravděpodobný a znalec dokonce použil termín – krajně nepravděpodobný.

Toxikologickou část znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vypracovala **znalkyně RNDr. Marie Staňková, Ph.D.** a i tato znalkyně se k závěrům svého znaleckého posudku vyjádřila u hlavního líčení dne 27.6.2016. Uvedla, že k toxikologickému vyšetření byla dodána krev obžalovaného Jiřího L., která mu byla odebrána dne 9.4.2015 v 03:49 hod. V krvi byla stanovena koncentrace alkoholu ve výši 0,10 g/kg a současně nebyla prokázána přítomnost jiných toxikologicky významných extraktivních látek. Stanovená hladina alkoholu v této výši je hladinou příliš nízkou pro provedení zpětného propočtu, a proto znalkyně vycházela z dechové zkoušky, která byla u obžalovaného provedena dne 9.4.2015 v 02:03 hod. a na základě zde stanovené hodnoty propočítla, že v době skutku se hladina alkoholu v krvi obžalovaného mohla pohybovat v rozpětí od 0,8 až 1,0 g/kg. Dále znalkyně stanovila také možnou hodnotu alkoholu v krvi obou poškozených, kdy vycházela také v jejich případech z provedených dechových zkoušek a dále i z výpovědí obou poškozených. U poškozené Růženy J. se hladina alkoholu v krvi v době činu mohla pohybovat v rozpětí 1,0 až 1,5 g/kg, stejnou hladinu alkoholu znalkyně stanovila také u poškozené Naděždy Š. Obecně se pak také znalkyně vyjádřila k účinkům alkoholu na každého člověka, což je značně individuální. Pokud v případě poškozené Růženy J. znalkyně vycházela k její výpovědi, pak by se hladina alkoholu v době dechové zkoušky pohybovala v rozpětí daleko nižším, než nakonec bylo stanoveno, a tím znalkyně dospěla k závěru, že tato poškozená musela požit větší množství alkoholických nápojů, než sama uvedla. Na závěrech o jejím alkoholovém opojení to však nic nemění.

K dotazu obhájkyne se tato znalkyně vyjádřila také k účinkům po případném vdechnutí těkavých látek. Vysvětlila, že samozřejmě záleží na tom, co konkrétně a jakou látku by daná osoba vdechla. Pokud by se jednalo o nepatrné množství takové látky, pak by se v krvi vůbec nemusely prokázat. Pokud sám obžalovaný uváděl, že měl kalhoty polité tetrachlorem nebo trichlorem, pak by mohlo dojít k ovlivnění touto látkou jen v případě, že by takovouto těkavou látku intenzivně vdechoval, např. přímo z láhve nebo někde nalitou na kapesník. Pokud však je taková látka vdechována v otevřeném prostoru, pak je ovlivnění touto látkou prakticky nereálné. Také potřísnění takovou látkou je ze znaleckých zkušeností nevýznamné. Je také nerozhodné, zda taková osoba byla v uzavřeném vozidle či někde jinde.

V průběhu trestního řízení byly vypracovány také dva znalecké posudky z oboru kriminalistiky, odvětví balistika a oba zpracovatelé těchto znaleckých posudků byli v průběhu jednotlivých hlavních líčení také vyslechnuti.

Dne 19.5.2016 byl vypracován znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví balistika, a to Kriminalistickým ústavem v Praze. Zpracovatel tohoto znaleckého posudku – **pplk. Ing. Martin Valenta** – byl soudem vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 26.8.2016.

Tento znalec uvedl, že v Kriminalistickém ústavu v Praze působí od 1.1.1996 a samostatně zpracovává znalecké posudky v oboru kriminalistika, specializace balistika, palné zbraně a vše, co s tímto oborem souvisí. K vypracovanému znaleckému posudku uvedl, že jeho úkolem bylo zkoumání předloženého jatečního přístroje tuzemské výroby zn. Zbrojovka Brno a dospěl k závěru, že zkoumaný jateční přístroj (označen jako stopa č. 6) svým charakterem a určením oblasti použití odpovídá ve smyslu zákona č. 119/2002 Sb. tzv. expanznímu přístroji. Expanzní přístroj je zařízení, u něhož je primárním zdrojem energie střelný prach, popř. samotná roznětná slož. Předložený jateční přístroj odpovídá expanznímu přístroji s pístem (trnem,

razníkem), a to jednoručnímu s přímou obsluhou. Účelem posudku bylo zejména objasnit dvě okolnosti. Za první - zadokumentovat příslušnou technikou děj výstřelu z jatečního přístroje tak, aby bylo zřejmé, kdy dochází k výtoku spalných plynů a kdy dochází k vysunutí pracovního trnu tohoto přístroje. Za druhé - zjistit, zda při rychlém pohybu rukou držící tento přístroj může dojít k tomu, že pracovní trn působením odstředivé síly vystoupí nad rovinu spodního čela přístroje, tzn. bez výstřelu se vysune z jeho obrysu, jestliže je s tímto přístrojem rychle manipulováno. Znalec uvedl, že děj výstřelu z předloženého jatečního přístroje je detailně popsán v písemném textu posudku. Hnací plyny začnou z výtokových otvorů v čele jatečního přístroje proudit cca 1 milisekundu poté, co z čela vystoupí přední část trnu. K plnému vysunutí pracovního – porážecího - trnu přístroje dojde v době cca 2 milisekund. Zpětný pohyb trnu bezprostředně navazuje na pohyb dopředný – trn setrvá v přední úvrati cca 0,2 milisekundy. Hnací plyny proudí z výtokových otvorů po dobu cca 4 – 6 milisekund. Maximum jejich výtoku časově odpovídá době plného vysunutí pracovního – porážecího - trnu jatečního přístroje. Znalec současně zjistil, že při „mávnutí“ jatečním přístrojem, při kterém je podélná osa přístroje blízká radiálnímu směru k bodu otáčení, dojde k vysunutí pracovního – porážecího - trnu přístroje. V tomto případě však nedojde k výronu hnacích plynů a současně nedojde ani k výstřelu nábojnice. Znalec zjistil zkoumáním předloženého jatečního přístroje, že tento je plně funkční, způsobilý k použití a pracovní trn při výstřelu vystupuje směrem dopředu ze spodního čela na vzdálenost 74 – 81 milimetrů.

V zadání znaleckého posudku byl položen požadavek na navození různých situací, které by odpovídaly možnému použití jatečního přístroje. Zde znalec uvedl, že existuje značné množství variant, jak přístroj mohla osoba držet a nelze postihnout bez přesného popisu sledu událostí veškeré možnosti, které mohly nastat. Pokud se považuje za prokázané, že pracovní trn zasáhl nějaký předmět, pak se musel nacházet ve vzdálenosti cca 50 – 60 – 70 milimetrů od spodního čela přístroje v okamžiku výstřelu. Současně zkoumáním bylo zjištěno, že jateční přístroj má poměrně nízkou hladinu hluku výstřelu, kdy toto zjištění korespondovalo s tím, co znalec našel ve výpovědi poškozených J. a Š., které také mluvily o jakémsi spíše prudkém výtoku plynu než o výstřelu, jak tento známe např. při výstřelu z pistole.

K jednotlivým dotazům dále znalec doplnil, že do expanzního přístroje jsou vkládány tzv. nábojky, kdy přední část nábojky je zmáčknutá do tzv. „vrásek“, čímž je uzavřena. Jestliže je nábojka použita ke střelbě expanzním přístrojem, pak vznikne nezaměnitelná stopa na zápalce dané nábojky. Pokud by jatečním přístrojem bylo pouze mávnuto, pak tyto efekty – otevření hvězdicové uzavírky a aktivace zápalky – dopadem zápalníku nebo úderníku nenastanou. Nábojka, pokud bude vložena v expanzním přístroji a s přístrojem bude pouze mávnuto, zůstane tak, jak byla vložena, byť může mít velmi jemnou stopu např. od úderníku urychleného pohybem. Bývá to však pouze lehký kontakt, který se liší a znalec by ho v žádném případě nezaměnil se stopou, která vznikla při výstřelu.

K použití jatečního přístroje dále znalec po provedeném zkoumání uvedl, že pokud je tento přístroj přiložen kolmo k podložce – např. k hlavě poráženého zvířete – pak čelo trnu má tvar konkávního střížníku – tzn. že má ostrou vnější hranu a vystřihne do zasaženého předmětu kruhový otvor. Pokud však je přístroj k tělu přiložen nějakým jiným způsobem (např. osoba, která má být zasažena je v pohybu) a nepodaří se přístroj přitisknout přímo k tělu, pak při výstřelu a vysunutí trnu může dojít k tomu, že stopa, která vznikne na cíli, vypadá jinak než kruhový výstřih. Základ pro takového posouzení poranění však je stěžejní otázkou pro znalce z oboru soudního lékařství.

Tento závěr znalec zopakoval v průběhu hlavního líčení vícekrát, a to zejména ke konkrétním dotazům obhajoby. Doplnil také, že pokud přední čelo jatečního přístroje není pevně přitisknuté k objektu, který má zasáhnout a dojde k výstřelu tak, že trn je třeba někde v oblasti přední úvrati, kdy mezi předmětem a čelem jatečního přístroje je např. 40 nebo 50 milimetrů mezera, pak nemusí dojít ani k nanesení povýstřelových zplodin na zasažený objekt. Další okolností, která může tuto skutečnost ovlivnit, je např. to, že pokud je okolí poranění pokryto krví, pak nemusí být zjištěny ani povýstřelové zplodiny. Krev totiž nečistoty v okolí poranění překryje, odplaví apod. Je to typický případ, kdy oběti poranění střelnou zbraní přežívají, kdy primárním cílem zdravotníka je zmírnit co nejlépe následek použití zbraně, nikoliv dokumentovat obraz poranění. K dalšímu dotazu znalec také doplnil, že v současné době je v nábojkách – i v těch, které mu byly předloženy ke znaleckému zkoumání – používán tzv. bezdýmový prach. Jeho rychlost hoření není příliš velká. K dalšímu dotazu obhajoby na možné ulpění biologického materiálu na hrotu pracovního trnu příslušného jatečního přístroje znalec uvedl, že na tuto otázku s vysokou mírou jistoty není schopen přesně odpovědět. Přední čelo trnu – z principu uspořádání celého expanzního přístroje – není zasaženo přímým proudem výtoku plynů. Je třeba si uvědomit, že mezi jednotlivými fázemi děje je velmi malý časový odstup a vše probíhá velmi rychle. Spalné plyny proudí i kolem trnu velmi rychle, je tam určitá turbulence víření, jedná se o složitý pohyb a nelze přesně vysvětlit, jak plyny zasáhly a kterou plochu, příp. jak pevně na nich jakási část mohla ulpět.

U hlavního líčení dne 19.10.2016 byl vyslechnut **kpt. Mgr. Ivo Mučka**, který zpracoval znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví balistická expertíza, jako pracovník Policie ČR, OKTE Frýdek – Místek, a to v měsíci lednu 2016.

I tento zpracovatel znaleckého posudku u hlavního líčení uvedl, že zkoumal jateční přístroj tuzemské výroby, a to co do jeho technického stavu i schopnosti výstřelu. Byly prováděny určité zkoušky a v závěru bylo konstatováno, že jateční přístroj je způsobilý ke střelbě. Současně byly předloženy také vystřelené nábojnice označené jako stopa č. 8 a stopa č. 19 a provedenými zkouškami bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obě tyto vystřelené nábojnice byly vystřeleny z jedné, rážově příslušné zbraně a touto zbraní je právě předložený jateční přístroj. Na závěrech svého znaleckého posudku znalec setrval i u hlavního líčení a uvedl, že veškeré jeho závěry vycházejí z provedených zkoušek a pokud by existovaly nějaké pochybnosti, pak by takové závěry s jistotou nemohl vyslovit.

I tento znalec se vyjádřil k otázce případného ulpění či možnosti smetení nějakého genetického materiálu na porážecím trnu. V závěru písemně zpracovaného znaleckého posudku znalec uvedl, že nelze vyloučit, že tlakem plynu mohlo dojít ke smetení biologického materiálu z povrchu trnu jatečního přístroje. U hlavního líčení pak znalec uvedl, že otázka genetiky, resp. ulpění genetického materiálu na předmětech tohoto typu je velmi problematická a okolnosti, které u toho mohly nastat (např. proč tam genetický materiál byl či nebyl) jsou značně složité. Při závěrech svého zkoumání znalec vycházel zejména ze závěrů znaleckého posudku z oboru soudního lékařství, kdy vycházel z charakteru a způsobu poranění, což pro něj byly údaje stěžejní.

K dotazu obhajoby pak dále doplnil, že výron hnacích plynů, které vzniknou při výstřelu jateční nábojky a uvedou píst porážecího trnu do přední polohy s jeho vysunutím z čela jatečního přístroje, má vysokou energii a vysokou rychlost. Plyny se šíří všemi směry a v okamžiku vysunutí porážecího trnu ven a jeho vrácení do zpětné polohy se jedná o tzv. mžikový efekt. Víření kolem porážecího trnu je značné a nelze vyloučit, že toto

může mít vliv na skutečnost, že dojde ke smetení nějakého materiálu z porážecího trnu, byť by byl jakýkoliv. Znalec ze zkušeností ze zkoumání jiných jatečných přístrojů, které byly použity při sebevraždách či jiných násilných trestných činech uvedl, že někdy trny bývají čisté a nejsou vůbec znečištěné. K dalšímu dotazu na mechanismus vzniku poranění znalec uvedl, že při útoku, který byl veden proti hlavám poškozených, se lze jen velmi těžko vyjádřit k tomu, zda byl útok veden kolmo nebo pod určitým úhlem. Připomněl, že při samotném útoku je přítomna také dynamika pohybu, což znamená, že nelze říci, že v tomto daném okamžiku útoku byla zbraň držena konkrétním způsobem. Je to proto, že poškozený se může bránit, i útočník se určitým způsobem pohybuje, drží zbraň, kterou se snaží přiložit a přivést ji k výstřelu, aby dosáhl vrcholu svého útoku. V každém případě pokud na zasaženém předmětu zůstane nějaký otisk, pak to svědčí o nějakém spíše kolmém přiložení zbraně.

Již v přípravném řízení byly obě poškozené i obžalovaný Jiří L. vyšetřeni znalci – psychiatrem a psychologem – a znalkyně byly k závěrům vypracovaných znaleckých posudků vyslechnuty také u hlavního líčení dne 4.8.2016.

V případě obžalovaného Jiřího L. **znalkyně MUDr. Dana Skřontová** na základě psychiatrického vyšetření, které provedla, neshledala přítomnost žádné závažné duševní poruchy. S ohledem na chování obžalovaného bylo doporučeno také jeho ústavní sledování, kdy ani tato část vyšetření žádnou poruchu neprokázala. Obžalovaný se zobrazil jako psychopaticky strukturovaná osobnost, která trpí smíšenou poruchou osobnosti s rysy paranoidními, schizotypálními a histriónskými. Nebyla tedy prokázána přítomnost žádné závažné duševní poruchy ve smyslu nemoci, která by podstatným způsobem ovlivnila jeho schopnost rozpoznat nebezpečnost svého jednání a toto jednání ovládat. Pouze nepodstatnou měrou byla snížena jeho schopnost jednání ovládat. Zjištěná smíšená porucha osobnosti je poruchou stacionární, trvalou a léčbou neovlivnitelnou. U obžalovaného nebyla zjištěna patologická motivace jednání, obžalovaný v inkriminovanou dobu nejednal pod vlivem duševní poruchy ve smyslu nemoci. Jeho jednání se odvíjí od jeho osobnostní struktury tak, jak je popsána rovněž v psychologické části znaleckého posudku. Obžalovaný je procesně způsobilý, je schopen chápat smysl trestního řízení, sám se účinně hájit a event. chápat i smysl uloženého trestu. Z medicínského hlediska není obžalovanému navrhována žádná léčba. Současně však znalkyně doporučila v případě, že obžalovaný bude uznán vinným a bude mu uložen trest odnětí svobody, pak před jeho propuštěním z výkonu trestu bude vhodné provést kontrolní vyšetření psychiatrické a psychologické.

Ke konkrétnímu dotazu na důvod umístění obžalovaného a jeho zkoumání v rámci ústavního vyšetření znalkyně uvedla, že důvodem takového postupu byly některé výroky a chování obžalovaného u znaleckého zkoumání, kdy působil megalomanicky a některé jeho projevy byly bizarní, byť kontakt s realitou byl zcela zachován. Po celou dobu sledování v rámci ústavu však u obžalovaného nebyly shledány žádné známky psychotického procesu a závěry tohoto ústavního sledování byly zcela shodné se závěry znalkyně.

Přes zjištěnou smíšenou poruchu osobnosti znalkyně zcela jednoznačně uvedla, že obžalovaný je schopen vyhodnotit realitu a ovládat své jednání, neboť kontakt s realitou není narušen. Znalečnice rovněž potvrdila, že měla k dispozici před hlavním

líčením výpověď obžalovaného, kterou učinil u hlavního líčení dne 27.6.2016 a dle jejího názoru tato výpověď odpovídá psychiatrickým závěrům uvedeným ve znaleckém posudku, když výpověď je skloubená s realitou.

Znalkyně – psycholožka **PhDr. Helena Khulová** po vyšetření obžalovaného Jiřího L. konstatovala, že aktuální psychologický nálezný shledává u obžalovaného obraz disharmonické nevyvážené osobnosti s intelektovými schopnostmi rozmístěnými v širším rozpětí výrazného pásma podprůměru až dobrého průměru. Z verbálního testu inteligence vyplynula dobrá míra verbální abstraktní složky intelektu a ukázala na schopnosti dobře a tvořivě verbálně asociovat, verbálně se vyjádřit a uplatnit svoje názory. Při testově naměřené nízké úrovni sociálního úsudku lze u obžalovaného shledávat sklon k intelektualizaci, který při nízké sociální zralosti nabývá ráz určité sociální neobratnosti až bizarnosti. Velký rozptyl mezi jednotlivými výkony intelektu a poznávacích funkcí ukazuje zároveň na jedince postiženého oslabenou funkčností mozkové činnosti. Kontakt s realitou však narušen není a zaznamenané oslabení kognitivních procesů nebrání obžalovanému vést v základních dimenzích samostatný a soběstačný život. Testový profil osobnosti obžalovaného pak u něj zachycuje známky intenzivně prožívaného stresu, kdy se prosazují signály trvalejších prožitků tísně a podrážděnosti. Byl zjištěn sklon k atypickému a nepřiměřenému chování se snadnějším odklonem od reality. Je u něj evidentní nízká frustrační tolerance a zvýšené napětí, sklon k emocionálním rozladám, s tendencí k manifestaci podrážděnosti a zloby, s pocitem nízké sebedůvěry a sebeúcty. Cítí se nepochopený a ohrožený, prosazuje se podrážděností, nejistota a nerozhodnost. Testově zachycená nadměrná kontrola hostility vede k napětí a možnému uvolnění útočného chování neočekávaně a i když je snaha bránit se jakémukoliv vyjádření agresivních impulsů, pak na významný podnět může nastat reakce až extrémně destruktivním způsobem. Nedocenění ze strany okolí, frustrující představa o sobě provází napětí, nespokojenost a pesimismus. U obžalovaného byla shledána malá potřeba vztahu s lidmi, jakož i sklon k potlačování emocí a jejich uvolnění pod vlivem stresu a frustrace. Rovněž testově zachycené zvýšené skóre lži ukazuje na vědomou tendenci klamat o svých záměrech a motivech.

K dotazu obhajoby, zda zjištěná smíšená porucha osobnosti v případě obžalovaného může mít nějaký vliv na vyhodnocení situace, kdy je přesvědčen o přítomnosti třetí osoby v obydlí nebo jeho blízkosti, znalkyně uvedla, že tato porucha na vyhodnocení dané situace nemá v podstatě žádný vliv. Jedná se sice o osobnost s poruchou osobnosti, tzn. senzitivnější, ale je to pořád pouze porucha osobnosti, tzn. že kontakt s realitou je plynulý a případná přítomnost nežádoucí třetí osoby v obydlí vyvolá u obžalovaného stejné ohrožení jako u průměrného jedince. Stejně tak nějaké prožité trauma v minulosti by v žádném případě nemělo mít vliv na samotné uvolnění agrese v daném konkrétním případě, který je soudem nyní projednáván. Obžalovaný sice tvrdí, že byl přesvědčen o přítomnosti třetí osoby v obydlí či jeho blízkosti, ale z psychologického hlediska jeho reaktivita tomu neodpovídala. Choval se zcela nestandardním způsobem v této situaci. Nechránil dvě ženy, které s ním v objektu byly přítomny, ale naopak útočil proti nim. Běžně by se od muže dalo očekávat, že nejdříve bude volat o pomoc, pak ženy vyzve, aby utekly s ním, že je bude chránit. Reaktivita obžalovaného však odpovídala zcela něčemu jinému.

K možnému ovlivnění chování obžalovaného těkavými látkami znalkyně také uvedla, že na osobnost obžalovaného to vliv nemá, pokud by osobnost nebyla postižena nějakým hrubším organickým procesem v rámci vystavení těkavým látkám. Znalkyně

provedla pouze hrubší neuropsychologické vyšetření, kdy nebylo zjištěno poškození mozku. Taktéž specialisté v Brně v rámci ústavního sledování se tímto zabývali a v závěru jejich zkoumání je uvedeno, že u obžalovaného nebyl shledán organický psychosyndrom. Pokud by to mělo mít nějaký vliv na osobnost nebo na jeho jednání, pak pouze v případě, že by tam byly shledány výrazné kognitivní deficity, které by skutečně do mozku zasáhly.

Znalkyně **MUDr. Dana Skřontová** se vyjádřila také k závěrům psychiatrického vyšetření obou poškozených. V případě poškozené Naděždy Š. konstatovala, že tato poškozená byla v minulosti bez známek jakékoliv duševní poruchy. V souvislosti s předmětnou událostí u ní došlo k rozvoji těžké posttraumatické stresové poruchy. Jedná se o nejzávažnější z diagnostické kategorie reakce na stres a poruchy přizpůsobení. Tato porucha nemůže vzniknout bez vnějšího stresoru, tedy zvláště traumatické události. V daném případě se jednalo o zvláště traumatický zážitek s prožitkem ohrožení integrity vlastního těla, se strachem o život. Bezprostředně došlo k akutní reakci na stres, později se začaly rozvíjet typické projevy posttraumatické stresové poruchy, tj. depresivní prožívání, znovuožívání traumatických vzpomínek ve snech či vyhýbavé chování sociální inhibice. V době vyšetření se tato porucha poškozené projevovala tím, že nevycházela ven, měla strach z lidí, pořád se musela otáčet, docházelo k panickým úzkostem a přetrvávala porucha spánkového útlumu. Docházelo k několikadenním stavům apatie a abúlie, kdy se cítí bezmocná. Byly zachyceny také sebevražedné myšlenky. Znalkyně konstatovala, že poškozená v té době byla omezena ve všech oblastech života – nebyla schopna pracovat, věnovat se svým koníčkům, měla omezeny i sociální kontakty. Jedná se o těžkou dlouhotrvající újmu na duševním zdraví. Obtíže přetrvávaly po celou dobu od inkriminované události a i přes psychiatrickou péči byly symptomy této poruchy plně vyjádřeny i v době vyšetření. Prognóza vývoje tohoto onemocnění je podle znalkyně nejistá, neboť u závažných projevů posttraumatické stresové poruchy je nutná kombinace léčby psychiatrické a psychoterapeutické, která se počítá spíše na měsíce až roky. Teoreticky může dojít i k chronifikaci stavu. Znalkyně také jednoznačně konstatovala, že před prošetřovanou událostí byla poškozená Naděžda Š. ženou psychicky zdravou, pracující a aktivní. S prožitým traumatem u ní došlo k takové změně psychického stavu, který ji zneschopnil v té době ve fungování ve všech oblastech života.

Také v případě poškozené Růženy J. se v minulosti neprokázala přítomnost žádné duševní poruchy ve smyslu nemoci. V souvislosti s projednávanou událostí však i u této poškozené došlo ke změně duševního stavu. Bezprostředně byly zachyceny známky akutní reakce na stres a později rovněž došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy. Sama poškozená sdělovala, že se od inkriminované události změnila, že se všeho bojí a vyhýbá se lidem. Uváděla, že špatně spí, má děsivé sny. Občas se stane i ve dne, že vidí obžalovaného a vrací se jí, co se stalo. Nikam sama nejde a o chod domácnosti se jí stará dcera neteře nebo její přítel. Také v případě této poškozené došlo k těžké dlouhotrvající újmě na duševním zdraví. Obtíže přetrvávají po celou dobu a rovněž byly symptomy plně vyjádřeny i v době vyšetření. I u této poškozené je prognóza vývoje jejího stavu nejistá.

Znalkyně k dotazu dále uvedla, že jí byly předloženy také protokoly o výpovědi poškozených, jež učinily u hlavního líčení a charakter těchto výpovědí odpovídá závěrům, které znalkyně učinila ve svém znaleckém posudku. Pokud byla znalkyni předestřena informace, že obě poškozené i v současné době navštěvují odbornou psychologicko – psychiatrickou péči ambulantní a jsou jim indikovány léky, pak

znalkyně uvedla, že jejich prognóza se bude odvíjet od věku a samotné odolnosti vůči zátěži. U poškozené Naděždy Š., která je mladší a je silnější osobností, je logické, že po již proběhlé psychiatrické a psychoterapeutické péči na tom může být psychicky lépe než druhá poškozená. Právě psychoterapeutická léčba je vedena tak, aby se člověk, který se stal obětí nějakého činu, byl schopen postupně vracet do běžného života. Poškozená Naděžda Š. je typ silné osobnosti a na povrch může působit pro okolí jako jedinec vyrovnaný tak, že nedává najevo své pocity. Tím znalkyně reagovala na dotaz obhajoby v tom směru, že konkrétně svědkyně Ď. u hlavního líčení označila poškozenou Naděždu Š., kterou občas potkává na chalupě v xxx, jako spokojenou osobu. Znalkyně u hlavního líčení opakovaně zdůraznila, že u obou poškozených byly zjištěny projevy posttraumatické stresové poruchy, které mají své specifické symptomy a byly zjištěny teprve po události, která je nyní projednávána soudem. Před touto událostí byly obě poškozené psychicky v pořádku.

Také znalkyně **PhDr. Helena Khulová** po provedeném psychologickém vyšetření obou poškozených u hlavního líčení odkázala na závěry svých písemně vypracovaných znaleckých posudků a shrnula, že v případě poškozené Naděždy Š. psychologický náleznal obraz aktuálně nevyvážené osobnosti s intelektovými schopnostmi umístěnými na spodní hranici pásma průměru. V rámci výkonového testu tato poškozená podává výrazně nerovnoměrný výkon poznamenaný snadno odklonitelnou a dekoncentrovanou pozorností, odvíjející se patrně ve vysoké míře od přítomných stresových faktorů. Celkově však aktuální úroveň intelektových schopností této poškozené nenese známky výraznějšího kognitivního deficitu a vyznačuje se dostatečnou mentální zdatností pro řešení praktických problémů reálného života. V aktuálním profilu osobnosti této poškozené je převaha depresivního prožívání, která poněkud potlačuje premorbidní rysy její osobnosti. Je zjevné, že v důsledku předmětné situace selhávají její obranné mechanismy, zvýšené napětí není schopna zvládat a prosazuje se sklon k rezignaci. Ač jindy soutěživá a energická, s relativně vysokou odolností, v době vyšetření se vyznačuje ztrátou energie k vyrovnávání se s problémy. Sebehodnocení je negativní, prosazuje se beznadějí, ztráta víry v oživení vlastních schopností, očekávání neúspěchu bez ohledu na vlastní snahu. Je tendence vyhýbat se běžným emočním výměnám, které by jinak mohly přispět k pozitivnímu vývoji. V souvislosti s prožitou inkriminovanou událostí sděluje posuzovaná - stejně jako druhá poškozená - traumatický zážitek, který u ní zároveň odkrývá nepříjemné vzpomínky ze společného soužití s obžalovaným, zahrnující jeho agresivní chování. Popisuje strach o život. Jako dominující je od počátku u poškozené zachycena v rámci vyrovnávání se s traumatickou událostí emoční nestabilita.

I přes několikaměsíční psychiatrickou léčbu byly v době vyšetření této poškozené testově zachyceny depresivní příznaky, které zahrnovaly zejména sklon k rezignaci a prožitkům bezmoci a signalizovaly dlouhodobé přetížení stresem. V psychologické rovině je možné u této poškozené bezprostředně v rámci inkriminovaného jednání obžalovaného očekávat přítomnost znaků přechodné duševní poruchy, tj. akutní reakce na stres, promítá se v nich prožitek ohrožení vlastní bezpečnosti s typickým stavem ustrnutí se zúženým vědomím a pozorností, dezorientací. Tyto příznaky se objevují během několika okamžiků a mají krátké trvání. U poškozené nebyly shledány příznaky poruchy paměti v důsledku nepřiměřeného zážitku. Orientace poškozené v rámci popisu inkriminované události ukazuje na zachované vědomí souvislosti. Je popisována lehká opilost, avšak tlumící účinek požitého alkoholu byl zjevně nevýznamný. Poznávací funkce posuzované lze považovat za funkční a lze vyloučit omyl v důsledku nesprávného vnímání nebo myšlení.

Taktéž u poškozené Růženy J. znalkyně shledala aktuálním psychologickým nálezem obraz lehce nevyvážené osobnosti s intelektovými schopnostmi v pásmu výrazného podprůměru, s převahou neverbální složky intelektu nad složkou verbální. Celkový obraz mentální kapacity ukazuje u této poškozené na ne příliš sofistikované zájmy, stejně tak životní styl. Úsudek je však funkční a jsou ještě dostatečné mentální předpoklady pro řešení jednoduchých praktických problémů. Rovněž v popředí osobnosti této poškozené se rýsuje profil poznamenaný nenáročným životním stylem. Typologicky inklinuje k pólu introverze se znaky relativně stabilního, flegmatického a vyrovnaného temperamentu. City jsou slabé a povrchnější s malou schopností projevit je navenek. Také tato poškozená sděluje v souvislosti s prožitou inkriminovanou událostí traumatický zážitek, který objektivně překročil rámec běžné a subjektivně pochopitelné zkušenosti, a který negativně zasáhl do režimu jejího běžného dne. Je pro ni stále bolestivé o inkriminované události mluvit a zároveň přetrvává zúskostňující znovupoznání na traumatickou událost při kontaktu i s nevýznamným podnětem. Musí vynakládat velkou námahu na kritickou událost a s ní spojené obavy z budoucna nemyslet. Je napjatá a ostražitá. Prožité trauma se zjevně rozvinulo v příznaky posttraumatické stresové poruchy s opakujícími se vzpomínkami na předmětnou událost.

I přes několikaměsíční psychiatrickou léčbu byly u poškozené testově zachyceny depresivní potíže, zahrnující soustředěnost výlučně na negativní pocity, sklon k nepohodě. Také u této poškozené byly poznávací funkce označeny za plně funkční a lze vyloučit omyly v důsledku nesprávného vnímání nebo myšlení.

Ke konkrétním dotazům znalkyně dále doplnila, že vyšetřením obou poškozených nebyly zjištěny žádné motivy msty vůči obžalovanému. Věrohodnost jejich výpovědí nebyla ztížena konfabulacemi. Naopak ony samy jsou tou situací poškozeny a bylo by pro ně daleko příznivější, kdyby situace vůbec nenastala. Také tato znalkyně měla k dispozici výpovědi obou poškozených, jež učinily u hlavního líčení a po jejich přečtení konstatovala, že obě poškozené mají zachovalou základní konstantu, drží se své původní výpovědi a tuto nemění. To ještě utvrzuje znalkyni v jejím závěru, že jejich výpovědi lze považovat za věrohodný popis prožitých událostí. K dotazu obhajoby, zda na aktuální psychický stav poškozené Naděždy Š. mohla mít vliv skutečnost, že již v minulosti byla vystavena opakovaným traumatům a byla i krátkodobě léčena psychologem, znalkyně uvedla, že posttraumatická stresová porucha se vždy týká konkrétního traumatu. Tato porucha nemůže vzniknout bez toho, že by člověk prožil nějakou událost, která překročí meze životní zkušenosti a bez toho, že by byla nějakým způsobem narušena integrita osobnosti. Vždy se týká konkrétního prožitku a tato porucha má vývoj podle toho, jak dalece nebo jakým způsobem člověk tu událost zpracovává a jak dalece je touto událostí viktimizován. Posttraumatická stresová porucha má svá základní kritéria a musí být ovlivněna právě tou událostí samotnou. Nelze ji tedy v žádném případě spojovat s nějakými traumaty prožitými v minulosti. K dalším dotazům znalkyně také doplnila, že vyličení průběhu události ze strany poškozených bylo plynulé a logicky strukturované a v dokumentaci neshledala žádné údaje o jakékoliv amnézii u kterékoliv poškozené.

V přípravném řízení byla vypracována také řada dalších znaleckých posudků, jejichž závěry byly v průběhu hlavního líčení za souhlasu obžalovaného i státního zástupce, tj. v souladu s ustanovením § 211 odst. 5 tr. řádu čteny.

Znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví genetika, se zaměřil na zajištěné biologické a věcné stopy z místa činu. Ze závěrů tohoto znaleckého zkoumání je zřejmé, že z řady zajištěných stop se nepodařilo izolovat DNA v dostatečném množství a kvalitě pro následnou analýzu nebo stanovený neúplný smíšený profil DNA nebyl vhodný pro porovnání s profily jinými. Z podstatného závěru tohoto znaleckého posudku však vyplývá, že byla zjištěna shoda profilu DNA poškozené Naděždy Š. s profily DNA stanovenými ze stop zajištěných na podlaze v ložnici a stěně v předsíni (krevní stopy) a dále byla zjištěna shoda profilu DNA obžalovaného Jiřího L. s profily DNA stanovenými ze stop, které byly zajištěny jakožto výškraby zpod nehtů jeho rukou. Současně nelze vyloučit, že poškozené Naděžda Š. a Růžena J. se podílely na tvorbě smíšeného biologického materiálu z přední části těla jateční pistole (tedy z té části, která se přikládá k hlavě) a naopak lze vyloučit, že by se na jeho tvorbě podílel obžalovaný Jiří L.

Doplňek tohoto znaleckého posudku se pak zaměřil na samotný trn jateční pistole. Z nálezové části tohoto doplňku znaleckého posudku zcela jednoznačně vyplývá, že z předložené stopy byla izolována DNA. Následný závěr doplňku tohoto posudku je však takový, že DNA nebyla izolována v dostatečném množství a kvalitě pro následnou analýzu DNA. To mohlo být způsobeno nedostatečným množstvím či degradací přítomného lidského biologického materiálu v předložené stopě.

Znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví fyzikální chemie, zkoumal oděv a obuv obžalovaného Jiřího L., jakož i oděvní svršky obou poškozených. Současně ke znaleckému zkoumání byly předloženy stěry z obou rukou obžalovaného, výtěr z hlavně jateční pistole a výtěr z vystřelené nábojnice, zasunuté v závěru jateční pistole. Ze závěrů znaleckého posudku vyplynulo, že částice, jednoznačně indikující povýstřelové zplodiny ze zápalky náboje, byly nalezeny na povrchu vrchního dílu pyžama poškozené Naděždy Š. Současně tyto částice byly nalezeny také na pyžamových kalhotách a na pravém rukávu pyžama poškozené Růženy J. a současně také ve stěru z levé ruky obžalovaného. Tyto nalezené částice vykazují svým spektrem chemických komponentů druhovou shodu s nálezy ve výtěru z hlavně jateční pistole a z vystřelené nábojnice, zasunuté v závěru této jateční pistole. Na povrchu dalších oděvních součástí byly zjištěny částice charakteristické – nikoli však jednoznačně indikující - povýstřelové zplodiny, a to zejména na dalších oděvních součástech obžalovaného i na levé straně a levém rukávu županu poškozené Růženy J. Ojedinelé nálezy těchto částic pak byly zjištěny i ve stěru z pravé ruky obžalovaného.

Znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví chemie, zkoumal zajištěný kanystr jako stopu č. 12, v němž bylo zjištěno 400 ml bezbarvé kapaliny, a to směsi těkavých hořlavých látek charakteristických pro ředidla do akrylátových nátěrových hmot. Žádné další bližší skutečnosti tímto zkoumáním potvrzeny nebyly.

Znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, se zabýval rozborem a zkoumáním zajištěného mobilního telefonu obžalovaného Jiřího L. a paměťové karty k tomuto telefonu. Byla zjištěna data z tohoto mobilního telefonu, uložená na CD médium a bylo konstatováno, že tato zjištěná data nemají pro projednávanou trestní věc větší význam.

Znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie, se zabýval daktyloskopickými stopami z jateční pistole s nábojnicí a krabičkou s náboji, avšak na

těchto předmětech byly zjištěny pouze fragmenty daktyloskopických stop, jež byly nevhodné pro další analýzu a jednoznačnou daktyloskopickou identifikaci.

Jako důkaz soud vyhodnotil také řadu listinných materiálů, které byly v průběhu hlavního líčení předloženy stranám k nahlédnutí v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 tr. řádu.

Ve svazku 1 se na č. l. 4-34 nacházejí **protokoly o ohledání místa činu**, opatřené fotodokumentací a seznamem zajištěných stop. Tyto listinné materiály dokladují nálezkové okolnosti v domě č. p. xxx v obci xxx a jeho blízkém okolí. Z protokolu o ohledání místa činu i dalších na něj navazujících listinných důkazů je zřejmé, že v průběhu ohledání bylo zajištěno celkem 16 biologických, věcných a pachových stop, včetně nábojnic z jateční pistole i jateční pistole samotná. Je také zřejmé, že v chodbě domu na podlaze byl nalezen roztržený řetízek a hnědé skvrny (krev) a tyto skvrny byly zajištěny také na stěně chodby. V ložnici se nachází šatní skříň (po levé straně vstupu z chodby), přičemž v její spodní části se nacházejí šuplíky a jeden z nich je pootevřený. Na nočním stolku je položena otevřená plastová krabička s 13 náboji a 1 nábojem mimo krabičku. Jateční pistole je rozebraná na dvě části, kdy v jedné části je patrná vystřelená nábojnice a další nábojnice. O proběhlém zápasu svědčí mimo jiné i to, že na stolku se nachází vyvrácená stolní lampa. Před nočním stolkem na podlaze je opět hnědá skvrna (krev) a stejná hnědá skvrna se nachází také na podlaze v prostoru mezi gaučem a manželskou postelí. V kuchyni ve vyhaslých kamnech byly nalezeny dva mobilní telefony. Před domem se nachází dvě vozidla, z nichž jedno – Volkswagen LT 40 - je odemčené bez klíčů v zapalování a druhé – Volkswagen Golf šedé barvy - je uzamčené. Je třeba zmínit, že první protokol o ohledání místa činu je datován dne 9.4.2015 s počátkem ohledání v 10.10 hod. Doohledání místa činu pak bylo provedeno následujícího dne, tj. 10.4.2015 od 09.20 hod. V rámci tohoto doohledání došlo zejména k upřesnění nálezu jednotlivých stop. Na č. l. 35 – 37 je založena **fotodokumentace** předmětné jateční pistole, obsahující celkem 8 fotografií a zobrazující tuto jateční pistoli jak v celistvém, tak rozebraném stavu. Z **protokolu o ohledání věci** a přiložené fotodokumentace (č. l. 40 – 46) je zřejmé, že dne 10.4.2015 od 11.15 hod. bylo ohledáno vozidlo zn. Volkswagen Golf černé barvy, RZ xxx, v němž byl zadržen obžalovaný Jiří L. Toto ohledání probíhalo v lesíku v katastru obce xxx. Ve vozidle byl zajištěn mobilní telefon zn. Nokia E65 s vloženou SIM kartou a paměťovou kartou. Při ohledání věcí bylo zjištěno, že z telefonu je vyjmuta baterie, která leží hned vedle telefonu. Na sedadle spolujezdce se nacházela mimo jiné pánská příruční taška s různými osobními a firemními doklady, svazkem klíčů, psacími potřebami a cestovním pasem na jméno Jiří L. Ze **záznamu o použití služebního psa** (č. l. 91) vyplývá, že obžalovaný Jiří L. byl zadržen dne 9.4.2015 právě za použití služebního psa ve vozidle zn. Volkswagen Golf černé barvy. V době zadržení bylo toto vozidlo vzdáleno cca 2500 metrů od místa činu, přičemž obžalovaný se ukrýval na sedadle řidiče, odmítl uposlechnout výzvy policie, snažil se zavřít dveře od řidiče, otáčel se směrem k sedadlu spolujezdce a vzhledem k tomu, že bylo důvodné podezření, že pachatel může být ozbrojen a kladl aktivní odpor, byl použit služební pes a donucovací prostředky. Ze záznamu dále také vyplývá, že během zákroku byla obžalovanému způsobena újma na zdraví služebním psem Arkadiem, a to v oblasti levé paže mezi ramenem a loktem. K ošetření byl převezen do Slezské nemocnice v Opavě. Na č. l. 234-243 je založena **kopie nahrávky bezpečnostní kamery**, kterou v přípravném řízení vydal Roman K., jež je majitelem objektu v xxx č. ev. xxx, přičemž tento objekt se nachází asi 10 metrů od domu č. p. xxx, v němž došlo

k inkriminovanému trestnému činu. Z **protokolu o vyhodnocení kamerového záznamu** mimo jiné vyplývá, že časové údaje na záznamu jsou ještě uvedeny v zimním čase, přičemž k přesunu ze zimního na letní čas došlo dne 29.3.2015. Znamená to tedy, že čas na záznamu je oproti reálnému času posunutý o hodinu zpět. Kamerový záznam pracuje na principu snímání pohybu a světla. V časových úsecích, kdy v zorném poli kamery nedochází k žádnému ději, kamera nenahrává. Prostory, které jsou zajištěny snímáním kamerového systému, jsou zachyceny celkem 5 kamerami označenými č. 2 až 6. Z protokolu je zřejmé, že kamerový záznam snímá mimo jiné příjezdovou cestu k domu č. p. xxx. Záznam kamerového systému je vyhodnocen za cca 12 hodin, a to od 8.4.2015 cca 12.14 hodin do 9.4.2015 cca 00.37 hodin. Z přehledu zcela jednoznačně vyplývá, že jednotlivé kamery v odpoledních hodinách až do večerních hodin nezaznamenávají žádný pohyb osob (s výjimkou pobíhajícího psa ve dvoře objektu č.o. xxx) a teprve až v čase kolem 21:31:25 hodin je zaznamenáno vyjíždění vozidla zn. Volkswagen Transporter z parcely u rodinného domu č. p. xxx a jeho otáčení na rozcestí. Pohyb tohoto vozidla a následně i vozidla Volkswagen Golf je pak kamerami postupně zaznamenáván až do časového údaje 21:47:11 hodin. Pohyb obou vozidel i osoby řidiče je pak detailně popsán v tomto záznamu tak, jak je zaznamenám jednotlivými kamerami a při zohlednění časového posunu (ze zimního na letní čas) je zřejmé, že tento pohyb začíná s pravděpodobností hraničící s jistotou až po inkriminovaném skutku. Je také zcela jednoznačné, že poté, kdy osobní vozidlo zn. Volkswagen Golf (v němž byl obžalovaný následně zadržen) v čase 21:47:11 hodin odjíždí od rodinného domu č. p. xxx a jede směrem k lesu za osadu, žádný další pohyb v tomto prostoru není zaznamenán až do časového údaje 22:02:39, kdy z následujících záznamů je pak zřejmé, že se již jedná o policejní vozidlo. Z těchto záznamů a časových údajů také mimo jiné vyplývá, že po dobu asi 5 minut (v době od 21:40:45 hodin do 21:46:03 hodin dle zimního času) řidič osobního vozidla (obžalovaný) se do nemovitosti č. p. xxx vrátil a znovu pak odjel vozidlem zn. Volkswagen Golf ve výše zmíněném čase 21:47:11 hodin.

Ve svazku 1 jsou dále založeny také dopisy, jež obžalovaný z vazební věznice zaslal jednak poškozené Naděždě Š. a jednak i osobě Jiřího Š. (č. l. 246-264). Zejména z dopisu adresovaného poškozené Naděždě Š. s datem 27.5.2015, který je nadepsán „Reportáž psaná na oprátce 2“ je zřejmá ukřivděnost obžalovaného za vše, co pro ni v životě udělal. Obžalovaný zde zmiňuje svůj špatný psychický stav v době, kdy si utrl Achilovu šlachy, do čehož ještě dostal rakovinu břicha. Píše o zhoršování jejich vztahu, o rozdílném smyslu života. Závěrem píše, že je jeho svatou povinností i nadějí požádat ji po 12 letech společného života o pomoc. Pokud je poškozená ochotna mu vyhovět, má se spojit s jeho obhájkyň. V dalším dopise ze dne 11.8.2015 obžalovaný poškozené Naděždě Š. píše o tom, že celé je to provokace tety. Vyzývá ji, aby tetu poslala zpět do Čech a věc vrátila do normálu, jinak by to mohlo nabýt oblundných rozměrů.

Svazek 2 obsahuje na č. l. 490-492 **záznamy o dechové zkoušce**, jež byla provedena jak u obžalovaného Jiřího L., tak u obou poškozených. Z těchto záznamů vyplývají hodnoty, s nimiž následně pracovala znalkyně z oboru toxikologie RNDr. Staňková. Č. l. 495-500 pak obsahují **lékařskou zprávu** Slezské nemocnice v Opavě, týkající se obžalovaného Jiřího L. a jeho zranění je zachyceno také na přiložené fotodokumentaci, která obsahuje celkem 8 ks barevných fotografií. Z lékařské zprávy je zřejmé, že obžalovaný byl vyšetřen na žádost policie, neboť při zásahu byl napaden policejním psem na levé paži. Objektivně byly zjištěny mnohočetné rány kousnutím na levé paži se vzniklou podkožní kapsou. Objektivizován byl také podkožní hematom

levého předloktí a tato zranění byla prvotně ošetřena s tím, že obžalovaný je schopen pobytu na cele. Závěr lékařské zprávy je objektivizován právě i pořízenou fotodokumentací, z níž žádné další zranění - vyjma citovaného - na těle obžalovaného nevyplývá. Na č. l. 503-528 jsou pak založeny **lékařské zprávy**, dokladující zranění obou poškozených, z nichž vycházel také znalec z oboru soudního lékařství při zpracování znaleckého posudku a v rámci své výpovědi o nich hovořil také svědek MUDr. Marián K. Objektivizovaná zranění obou poškozených jsou pak podložena také příloženou barevnou fotodokumentací. Z **přepisu telefonních hovorů** na linku tísňového volání (č. l. 589 – 593) pak zcela jednoznačně vyplývá, že první hovor byl uskutečněn dne 8.4.2015 ve 22:38:07 hodin na linku tísňového volání č. 158 a délka hovoru byla 3 minuty a 46 sekund. V rámci tohoto telefonátu volající Pavel J. oznamuje na linku tísňového volání, že u něho v domě se nachází sousedka se svou tetou, která měla nějakou neshodu s přítelem, a bylo jim vyhrožováno střelnou zbraní. Je hovořeno o zranění na hlavě a podstatnou část hovoru je řešena otázkou příjezdu k bydlišti volajícího. Další telefonní hovor téhož volajícího následuje dne 8.4.2015 ve 22:52:13 hodin a jeho délka je 3 minuty a 18 sekund. V tomto hovoru volající Pavel J. sděluje další skutečnosti týkající se pachatele skutku, a to v tom směru, že pachatel by měl jet ještě do Ostravy k dceři sousedky Naděždy Š. – Janě Š., která je těhotná a je obava, aby se něco nestalo i v jejím bydlišti.

Ve **svazku 3** jsou na č. l. 770-777 založeny **aktuální lékařské zprávy**, týkající se zdravotního stavu obou poškozených, jež byly předloženy soudu zmocněncem poškozených. Z těchto zpráv jednoznačně vyplývá, že poškozená Růžena J. nadále navštěvuje psychiatrickou ambulanci MUDr. Michaely M. v xxx a je u ní konstatována posttraumatická stresová porucha, je nadále medikována. Tato zpráva je datována dnem 3.6.2016. Rovněž z lékařské zprávy psychologické ambulance PhDr. K. je zřejmé, že také poškozené Naděžda Š. je vedena v ambulanci klinické psychologie již od ledna 2016, kdy psychoterapeutická péče se jeví jako efektivní, je motivována k pokračování v psychoterapii, přičemž terapeutická péče je směřována k podpoře v obnovení obvyklého způsobu života. I tato poškozená je nadále medikována a i u ní je konstatována posttraumatická stresová porucha, a to těžkého stupně. Dle lékařské zprávy MUDr. P. z měsíce června 2016 je její stav mírně zlepšený, avšak přetrvávají výkyvy nálad, poruchy spánku a další. Je předpokládána nutnost dlouhodobé psychiatrické i psychoterapeutické léčby. Na č. l. 897 je založeno **sdělení zmocněnce poškozených a kopie dopisu**, který zaslal obžalovaný poškozené Naděždě Š. v měsíci září 2016 (č. l. 898-899). Obžalovaný v tomto dopise výslovně uvádí „a ty se seber, běž za Š. a K. a laskavě to zastavte. Stát má případ a televizní divadlo, které musí někdo zaplatit a co je pravda, ani vědět nepotřebuje. Tobě píšu navštívenku, ať se staviš, máš to kousek a sdělíš mi, co s tím...“. Přílohou tohoto dopisu je také navštívenka vypsána na jméno poškozené Naděždy Š. na den 19.9.2016.

Státní zástupce předložil dne 20.9.2016 **vyjádření** k jednotlivým protokolům o ohledání místa činu (č. l. 900-901) a policejní **úřední záznam** (č. l. 902 – 903), který specifikuje jednotlivé procesní úkony. Z těchto listinných materiálů je zřejmé, že první ohledání místa činu bylo provedeno policejním orgánem dne 9.4.2015 v době od 10.10 do 11.30 hodin. Následně druhé ohledání místa činu ze dne 10.4.2015 proběhlo v době od 09.20 do 11.00 hodin, kdy již věc převzal policejní orgán s tzv. krajskou příslušností. V mezidobí obou ohledání došlo ke změně v náhledu na závažnost prověřovaného činu a věc byla k dalšímu řízení převzata z okresní úrovně na úroveň krajskou. První ohledání místa činu provedl příslušný okresní policejní orgán, přičemž v protokolu sepsaném o tomto úkonu je zachycena mimo jiné informace, že po

provedení ohledání místa činu si dům zajistila Růžena J., která zavřela otevřená okna a dům také uzamkla. Policejní orgán měl tehdy nepochybně za to, že na místě činu již nebude potřebné realizovat jakékoliv další úkony, a proto nemovitost předal zpět k užívání oprávněné osobě. V protokolu o ohledání místa činu z následujícího dne, které již bylo provedeno policejním orgánem s krajskou působností, je mimo jiné uvedeno, že do domu bylo vstoupeno dřevěnými dveřmi z dvorku domu, přičemž dveře jsou uzamčeny, nepoškozeny a přelepeny pečeti se znakem Policie ČR, která je neporušena. Po skončení ohledání si dům převzala a zajistila s vědomím uživatelky domu její dcera Jana Š. Z obsahu obou těchto protokolů se tedy nabízí otázka, za jakých okolností došlo k zapečetění vstupních dveří domu. Tuto skutečnost pak vysvětluje právě předložený úřední záznam (č. I. 902-903), z něhož jednoznačně vyplývá, že dcera poškozené Naděždy Š. – Jana Š. – navštívila dne 9.4.2015 v nemocnici svou matku, která jí předala klíč od domu s prosbou, aby z tohoto domu odnesla nejdůležitější osobní věci její i poškozené Růženy J. Důvodem této prosby poškozené Naděždy Š. byla její domněnka, že obžalovaný může být propuštěn na svobodu a do domu se vrátit. Chtěla se tak vyhnout kontaktu s tímto obžalovaným. Proto také Jana Š. dne 9.4. v odpoledních hodinách dům navštívila a odvezla z něj věci, které jsou v tomto úředním záznamu přesně specifikovány. Až následně po odchodu Jany Š. z domu tedy muselo dojít k zapečetění vstupních dveří na základě požadavku Policie ČR.

V průběhu hlavního líčení byl také předložen k nahlédnutí věcný důkaz, a to samotná jateční pistole s krabičkou s nábojkami, která tvoří přílohu spisu v samostatné krabici.

V průběhu řízení před soudem obhajoba navrhla také provedení dalších důkazů, z nichž některé byly soudem akceptovány (výslech svědka MUDr. K., osobní výslechy zpracovatelů znaleckých posudků z oboru kriminalistiky, odvětví balistika), avšak další návrhy obhajoby na doplnění dokazování, a to shlednutí nesestříhaného kamerového záznamu, provedení rekonstrukce na místě činu s poškozenými a vypracování dodatku znaleckého posudku z oboru genetiky, byly zamítnuty a to z následujících důvodů:

K zajištěnému kamerovému záznamu, jak je zmiňován výše v rámci listinných důkazů, je třeba uvést, že tento kamerový záznam je značně obsáhlý, jedná se o záznam ne z jedné, ale několika kamer a podstatná část tohoto záznamu nemá žádný vztah k časovým okolnostem a projednávané trestní věci. Navíc ve spise je založen protokol o vyhodnocení kamerového záznamu, který byl jako listinný důkaz čten, a který přesně popisuje časový sled událostí v době, která je pro posouzení trestní věci rozhodná, jak již bylo konstatováno výše. Je přitom zřejmé, že v žádném případě tento kamerový záznam nepotvrzuje žádnou část obhajoby obžalovaného a proto – i z časových důvodů a z důvodu rychlosti řízení – nepovažoval soud za nutné vyhovět návrhu obhajoby a celý nesestříhaný záznam v řádu několika desítek hodin v rámci hlavního líčení promítnout.

Taktéž návrh na provedení rekonstrukce na místě činu za účasti obou poškozených byl soudem odmítnut, a to zejména s ohledem na současný zdravotní stav obou poškozených. Z aktuálních lékařských zpráv je totiž zřejmé, že obě poškozené nadále navštěvují psychiatra i psychologa, podrobují se psychologicko-terapeutické péči a snaží se navrátit do běžného života. Jakékoliv ožívání vzpomínek na daný incident je minimálně neetické a navíc nelze přehlédnout, že od doby skutku již uplynulo 18

měsíců a nelze předpokládat, že by poškozené po takové době mohly uvést cokoli jiného, než uvedly ve svých výpovědích a jakkoliv detailněji průběh incidentu popsat. Podstatná je v této souvislosti také výpověď zpracovatele znaleckého posudku z oboru balistiky (OKTE Frýdek – Místek), který mimo jiné zdůraznil, že se nelze přesně vyjádřit k úhlu, pod kterým byl přístroj přiložen k tělu poškozených, a to vzhledem k dynamice pohybu. Provedení takového procesního úkonu je tedy dle názoru soudu zcela nereálné a nepřineslo by žádná objektivní zjištění.

Také návrh na vypracování dodatku znaleckého posudku z oboru genetiky byl zamítnut jako zcela nadbytečný, když již vypracovaný znalecký posudek a jeho dodatek plně odpovídá na položené otázky a jeho závěry jsou kategorické. V žádném případě v tomto směru nelze přisvědčit názoru obhajoby, že na trnu předložené jateční pistole nebyla izolována DNA, když z nálezové části doplňku znaleckého posudku jednoznačně vyplývá, že tato DNA byla izolována, avšak z důvodu nedostatečného množství a kvality nebyla vhodná pro následnou analýzu DNA. Žádný další dodatek takového znaleckého posudku již proto není potřebný.

Po provedeném dokazování soud hodnocením důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného Jiřího L. a jeho trestné jednání právně kvalifikoval ve shodě s podanou obžalobou jako pokus zločinu vraždy dle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, když pouze nepatrně byla upravena skutková věta v souladu s výsledky znaleckého zkoumání (vysunutí trnu jateční pistole z těla této zbraně až do vzdálenosti 81 milimetrů).

Obžalovaný Jiří L. se v průběhu přípravného řízení k celému skutku v podstatě blíže nevyjádřil a obsáhlou a velmi podrobnou výpověď podal až u prvního hlavního líčení, tj. poté, kdy byly k dispozici veškeré shromážděné důkazy. K trestnému jednání se obžalovaný po celou dobu trestního řízení nedoznal a na svou obhajobu uváděl, že se bránil útoku neznámého útočníka, o jehož přítomnosti v místě bydliště či jeho okolí se domníval. Tato jeho obhajoba však ve světle dalších důkazů neobstojí a je vyvrácena řadou svědeckých výpovědí, jakož i důkazy dalšími.

Proti výpovědi obžalovaného a jeho verzi o obraně vůči neznámému útočníkovi totiž zcela jednoznačně stojí neměnné a věrohodné výpovědi obou poškozených. Právě tyto poškozené totiž zcela jednoznačně jak v přípravném řízení, tak také u hlavního líčení popsaly útok obžalovaného jako útok vůči jejich osobám, který byl doprovázen i slovním projevem, z něhož jednoznačně vyplývalo, že je chce usmrtit. Průběh tohoto útoku obě poškozené také popsaly a potvrdily, že k útoku obžalovaný použil jateční pistoli, kterou předtím vytáhl ze šuplíku ve skříni v pokoji, kde obě spaly. Tuto jateční pistoli nabil a z jateční pistole vyšly dva výstřely. Tato skutečnost o použití jateční pistole a dvou výstřelech je potvrzována také nálezovými okolnostmi na místě činu, kde kromě jateční pistole byly zajištěny právě dvě vystřelené nábojnice a následným znaleckým zkoumáním těchto nábojnic bylo znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky, odvětví balistika, také zcela jednoznačně prokázáno, že tyto vystřelené nábojnice pocházejí právě z předložené a zkoumané jateční pistole. Samotné poškozené také zcela vyloučily obhajobu obžalovaného v tom směru, že by krátce před útokem zaslechly cokoli neobvyklého v blízkosti obydlí či zahlédly jakýkoliv stín osoby nebo světlo, neštěkal ani pes, který by na tuto skutečnost reagoval a také sousedé – Anna Ď. a Pavel J. – si v době skutku ani ve dnech předcházejících v jejich okolí nevšimli pohybu žádné cizí osoby. Tuto skutečnost pak mimo jiné zcela vyloučila

také svědkyně Miroslava J. (nyní provdána F.), která je matkou poškozené Naděždy Š. a několik let v xxx na chalupě také bydlela, a to dokonce i sama a nikdy neměla problém s výskytem cizích osob v této oblasti. Tvrzení obžalovaného o neznámém útočnickovi je zcela vyvráceno zejména výpovědí samotných poškozených a nelze přehlédnout, že sám obžalovaný v průběhu řízení před soudem i tuto svou výpověď mění, když v rámci závěrečné řeči již hovoří o možnosti, že v blízkosti jejich obydlí se mohlo vyskytovat i více neznámých osob. V neposlední řadě tuto verzi obhajoby obžalovaného v žádném případě nepotvrzuje ani zajištěný kamerový záznam z okolí místa činu, který zaznamenal v inkriminované době pouze pohyb samotného obžalovaného jednotlivými vozidly a následný příjezd policejního vozu.

Také ze založené korespondence, kterou obžalovaný adresoval poškozené Naděždě Š., pak zcela jednoznačně vyplývá, že v jednom z dopisů se obžalovaný zmiňuje o „řečech v ložnici“, což plně koresponduje s výpovědí poškozených v tom směru, že v okamžiku, kdy obžalovaný vstoupil do jejich pokoje a vzal do ruky pistoli, promluvil k nim něco v tom smyslu, že „o něm tady nikdo nic říkat nebude“.

Obhajoba obžalovaného v tom směru, že se pouze bránil útoku neznámého útočníka, je pak zcela nelogická také z toho pohledu, že obžalovaný uměl s jateční pistolí zacházet a dobře věděl, že tuto jateční pistoli je třeba přiložit těsně k tělu oběti a nelze jakkoliv touto pistolí zasáhnout druhou osobu na větší vzdálenost. V jeho těsné blízkosti přitom byly právě pouze obě poškozené, vůči kterým zcela jednoznačně tento útok směřoval. Obě poškozené přitom zcela přesně obžalovaného označují za útočníka od počátku trestního řízení a z provedeného znaleckého zkoumání těchto poškozených nebylo zjištěno nic, co by svědčilo o tom, že obě poškozené či některá z nich mají jakýkoliv důvod mstít se obžalovanému či vypovídat v jeho neprospěch. Naopak – obě znalkyně u obou poškozených konstatovaly, že jejich výpovědi jsou konstantní, v podstatných rysech neměnné a lze je považovat za věrohodný popis prožitých událostí.

Na tomto místě je třeba zmínit také tu skutečnost, že poškozená Naděžda Š. se v rámci své výpovědi zmínila také o několikerém napadení ze strany obžalovaného v předchozí době, což je potvrzováno mimo jiné i čtenou svědeckou výpovědí Jany Š. a již zmíněnou výpovědí Miroslavy J. (nyní F.). Také další svědci – Pavel J. a Anna Ď. – u nichž obě poškozené bezprostředně po napadení vyhledaly pomoc, hovoří shodně o tom, že byli ze strany poškozených informováni o tom, že byly napadeny právě obžalovaným, a to jateční pistolí. Tyto skutečnosti poškozené uvedly také v rámci svého prvotního ošetření v nemocnici ošetřujícím lékaři MUDr. K., který je rovněž potvrdil v rámci své svědecké výpovědi.

Také obhajoba obžalovaného v tom směru, že nevystřelil vůči poškozeným, ale některá zranění mohl způsobit tím, jak se touto pistolí ohnal, je zcela vyloučena provedenými důkazy. Jednak tuto skutečnost zcela vyloučil znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a také závěry znaleckých posudků z oboru kriminalistiky, odvětví balistiky, s touto verzí vůbec nekorespondují. Dle těchto závěrů totiž - pokud by došlo pouze k prostému ohnání se jateční pistolí - pak by nedošlo ani k vystřelení nábojnic a z obsahu spisu je zřejmé, že dvě vystřelené nábojnice na místě činu byly nalezeny. Toto koresponduje s výpovědí poškozené Naděždy Š., která uslyšela dva výstřely i s tou skutečností, že obě zranění poškozených byla střelného charakteru, jak potvrzuje znalec z oboru soudního lékařství. Právě tento znalec jak v písemně vypracovaném posudku, tak také u hlavního líčení opakovaně zdůraznil, že

poranění obou poškozených odpovídá a koresponduje s napadením jateční zbraní, kdy u poškozené Naděždy Š. kvalifikoval toto zranění, jako postřel, tzn. tečné zasažení čelní krajiny hlavy a v případě poškozené Růženy J. hovoří o zástřelu, tzn. situaci, kdy hrot již do hlavy pronikl, ale pouze do hloubky 2 cm. Opakovaně také zdůraznil, že jde jednoznačně o střelné poranění, neboť zejména u poškozené Naděždy Š. pro tento závěr svědčí nejen zlomenina stropu očnice, ale také pohmoždění čelního laloku mozkového a tedy je zřejmé, že na dané místo musela působit obrovská síla. Při obyčejném zahrnutí se tupým předmětem např. i jateční pistolí a zasažení hlavy v lékařské praxi takovýto rozsah poranění nevzniká. Jednalo se o rozsáhlý komplex poranění na levé horní části hlavy, který vznikl působením velmi velkého násilí. Z jeho lékařského pohledu je způsobení poranění tak, jak to popisuje obžalovaný, nepravděpodobné a znalec dokonce použil termín - krajně nepravděpodobné.

Námítky obžalovaného v tom směru, že zranění nevykazovalo žádné „očazení“ rány, které je běžné při použití jateční pistole, částečně vyloučil znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, když uvedl, že při setkávání se s tímto typem poranění nemusí vždy toto očazení být přítomno, kdy to záleží od náplně, jež se v nábojnici nachází a zcela jednoznačně se pak k této záležitosti vyjádřil zejména znalec z oboru balistiky. Právě tento znalec (pplk. Ing. Valenta) u hlavního líčení uvedl, že pokud přední čelo jatečního přístroje není přitisknuto k předmětu (a v daném případě je zcela zřejmé, že k této situaci velmi pravděpodobně došlo v tomto konkrétním případě, neboť je třeba brát v úvahu jak pohyb útočnicka, tak pohyb oběti, která v danou chvíli nestála strnule), k očazení rány nemusí vůbec dojít. Navíc obě poškozené byly zasaženy do vlasaté části hlavy a takovéto povýstřelové zplodiny tedy ani při prvotním ošetření nemusely být patrné laikovi, který toto ošetření prováděl. Navíc znalec také výslovně uvedl, že na překrytí povýstřelových zplodin může mít vliv také vitální reakce objektu např. krev, což v daném konkrétním případě také nastalo, neboť obě poškozené měly krvácející poranění. Krev přitom může nečistoty v okolí poranění překrýt či odplavit. V této souvislosti přitom nelze přehlédnout, že povýstřelové zplodiny jednoznačně znaleckým zkoumáním byly prokázány nejen na oděvních svrscích obou poškozených, ale také na ruce obžalovaného. Tyto nalezené částice přitom vykazovaly svým spektrem chemických komponentů druhovou shodu s nálezy ve výtěru z hlavně předložené jateční pistole a vystřelené nábojnice.

Po provedeném dokazování proto dospěl soud k závěru, že použití právní kvalifikace zločinu vraždy dle § 140 tr. zákoníku je zcela na místě. Objektivní stránka trestného činu vraždy je charakterizována usmrcením člověka, kterým se rozumí jakékoliv zbavení života živého člověka. Je přitom nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm užito, zda šlo o jednání jednorázové nebo postupné a dlouhodobé. Toto ustanovení chrání lidský život a předmětem útoku je živý člověk. Tento trestný čin je úmyslným trestným činem a úmysl pachatele, byť eventuální, musí směřovat k usmrcení člověka. V daném případě je zcela zřejmé, že obžalovaný použil zbraň, a to jateční pistoli, se kterou uměl velmi dobře zacházet a tuto pistoli použil k útoku vůči dvěma bezbranným ženám, dvakrát z ní vystřelil a pouze shodou šťastných náhod a duchapřítomností poškozené Naděždy Š. nedošlo k dokonání trestného činu, ale tento trestný čin zůstal pouze ve fázi pokusu. Právě s ohledem na skutečnost, že obžalovaný zaútočil vůči dvěma osobám, je zcela na místě použití kvalifikované skutkové podstaty dle ustanovení § 140 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Rovněž skutečnost, že obžalovaný čin předem naplánoval a dopustil se takového činu po předchozím uvážení, vyplývá z několika faktorů. Z obsahu spisu je totiž zcela zřejmé, že oproti původním zvyklostem

obžalovaný večer vypustil z domu jejich psa, který by nepochybně na situaci v domě reagoval. Je také potvrzeno, že tento pes pobíhající venku toho večera a noci neštěkal, což znovu mimo jiné vyvrací obhajobu obžalovaného a jeho verzi o pohybu cizí osoby či více osob poblíž jejich domu. V průběhu ohledání místa činu byly zajištěny v kamnech oba mobilní telefony poškozených, které tam obžalovaný uschoval evidentně ve snaze zabránit jim přivolání pomoci, i když sám obžalovaný – zcela nelogicky – tuto skutečnost vysvětluje jinak. Je tedy jednoznačné, že i použití kvalifikované skutkové podstaty dle odst. 2 příslušného zákonného ustanovení je zcela odůvodněno, když je zřejmé, že obžalovaný čin spáchal po předchozím uvážení. U předchozího uvážení si pachatel předem, tj. před spácháním činu zváží rozhodující okolnosti provedení činu včetně zvolení místa a doby spáchání, použití zbraně apod. Veškeré tyto úkony činí proto, aby došlo k úspěšnému provedení činu a co největšímu možnému vyloučení úspěšné obrany oběti. Jinými slovy si čin z hlediska jeho provedení tzv. naplánuje. Na druhé straně však není třeba, aby takový plán byl promyšlen do nejmenších podrobností, ale postačí rámcové vymezení rozhodných skutečností provedení činu v představě pachatele, které pak může být při jeho vlastním provedení doplňováno či měněno, a to vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a vývoji situace. V daném případě je zcela zřejmé, že obžalovaný si připravil do své příruční tašky veškeré potřebné doklady, se kterými následně vozidlem odjel. Tato vozidla měl připravená k odjezdu, vypustil ven psa, což nebylo běžné, aby eliminoval možnost zásahu zvířete do události a v neposlední řadě uschoval mobily obou poškozených na místo, kde by je nikdo nehledal (a kde evidentně nebyl ani signál). Čin přitom spáchal v pozdních večerních hodinách na místě, kde se nacházel pouze on sám a obě poškozené. Možnost zásahu další osoby do průběhu děje tak zcela vyloučil.

Z hlediska subjektivní stránky je zcela zřejmé, že trestného činu se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, což jednoznačně vyplývá ze způsobu útoku, jeho intenzity, jakož i skutečnosti, že obžalovaný uměl dobře zacházet s jateční pistolí a dobře si byl vědom toho, že při zasažení těla poškozených může způsobit vážné zranění či dokonce jejich smrt. Tento útok přitom provázely slovními projevy, které jednoznačně o úmyslu usmrtit poškozené svědčí.

O trestní odpovědnosti obžalovaného přitom soud neměl žádné pochybnosti, neboť znalkyně u něj neshledaly žádnou duševní poruchu či chorobu, které by výrazným způsobem snížily jeho schopnosti ovládací či rozpoznávací. Znalkyně pouze konstatují smíšenou poruchu osobnosti s rysy paranoidními a schizotypálními až histriónskými, avšak v žádném případě tato porucha neovlivňuje jednání obžalovaného natolik, aby ztrácel kontakt s realitou. Znalkyně jednoznačně uvedly, že obžalovaný je schopen vyhodnotit realitu a ovládat své jednání, kontakt s realitou narušen není. Zejména znalkyně psychologka konstatovala, že obžalovaný má sklon k atypickému a nepřiměřenému chování se snadnějším odklonem od reality a testově zachycená nadměrná kontrola hostility vede k napětí a možnému uvolnění útočného chování neočekávaně, kdy na významný podnět může nastat reakce až extrémně destruktivním způsobem. Navíc testově zachycené zvýšené skóre lži ukazuje na vědomou tendenci obžalovaného klamat o svých záměrech a motivech. Tento profil osobnosti obžalovaného pak pouze dokresluje výše uvedené.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že před zadržením a vzetím do vazby soukromě podnikal, a to ve firmě xxx, kde byl společníkem i jednatelem. V místě trvalého bydliště k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní poznatky a v opise rejstříku trestů má 3 záznamy staršího data. Poprvé byl odsouzen v roce 1979 pro trestný čin dle § 218 tr. zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody a na toto odsouzení se vztahovala amnestie prezidenta republiky ze dne 8.5.1980. Další dvě odsouzení jsou z roku 2005, vždy pro přečin dle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona a s ohledem na charakter těchto odsouzení ani k těmto již v současné době nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku, kdy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud posuzoval také povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následkům, jakož i okolnostmi, za kterých byl čin spáchán. Zvláště byla hodnocena také osoba pachatele, míra jeho zavinění a pohnutky, jakož i polehčující a přitěžující okolnosti.

V případě obžalovaného Jiřího L. je trestní sazba orientována ustanovením § 140 odst. 3 tr. zákoníku a dovoluje uložit trest odnětí svobody v rozpětí od 15 do 20 let nebo trest výjimečný. K možnosti uložení výjimečného trestu soud neshledal zákonné podmínky, a proto výměru trestu stanovil v rámci zákonné trestní sazby. U obžalovaného soud neshledal žádnou výraznou polehčující okolnost, kdy bylo nutno vycházet z toho, že obžalovaný po celou dobu trestné jednání popíral, nabízel různé verze své obhajoby, neprojevil žádnou lítost nad spáchaným činem a opakovaně v průběhu trestního řízení se snažil ovlivnit zejména poškozenou Naděždu Š., aby „dala věci do pořádku“. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že obžalovaný se vytykánoho trestného jednání dopustil vůči dvěma blízkým osobám, bezbranným ženám a to pozdě večer a na osamělém místě a svým jednáním jim způsobil nejen vážnou fyzickou újmu, ale zejména výraznou psychickou újmu, jež se do současné doby projevuje a zcela objektivně u obou poškozených byla prokázána posttraumatická stresová porucha. Za této situace proto soud ukládal trest odnětí svobody již v horní polovině zákonné trestní sazby, tj. v trvání 18 roků, když tato výměra trestu je zcela odpovídající okolnostem případu i postoji obžalovaného k projednávané trestné činnosti. Ze zákona byl pro účely výkonu trestu obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, a to v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Současně byl obžalovanému uložen také trest propadnutí věci dle ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a to jatečního přístroje zn. Zbrojovka Brno a plastové krabičky s 6 ks nábojek do této zbraně, když bylo zcela jednoznačně prokázáno, že právě této zbraně bylo užito ke spáchání trestného činu. Žádné další tresty ani ochranná opatření ukládány obžalovanému nebyly, když ze závěru znaleckého posudku ve vztahu k obžalovanému Jiřímu L. nevyplývala nutnost uložení ochranné léčby v jakékoliv formě a znalkyně pouze poukázaly na vhodnost opětovného vyšetření obžalovaného znalci před jeho případným propuštěním z výkonu trestu.

V průběhu hlavního líčení se řádně a včas připojili s nárokem na náhradu škody jednotliví poškození. Vzhledem k tomu, že byla prokázána příčinná souvislost mezi protiprávním zaviněným jednáním obžalovaného a vznikem škody, byl obžalovaný

zavázán podle § 228 odst. 1 tr. řádu k povinnosti zaplatit na náhradě způsobené škody jednotlivým zdravotním pojišťovnám částky, s nimiž se připojily, a které také řádně doložily. V případě České průmyslové zdravotní pojišťovny se jedná o částku 15.991,- Kč (náklady vynaložené na léčení poškozené Naděždy Š.) a u Všeobecné zdravotní pojišťovny jde o částku 6.856,-Kč (náklady vynaložené na léčení poškozené Růženy J.).

Současně soud rozhodl podle téhož zákonného ustanovení také o povinnosti obžalovaného zaplatit na náhradě škody, a to nemajetkové újmy každé z poškozených, částku ve výši 400.000,-Kč. Z obsahu spisu je zcela zřejmé, že před útokem obžalovaného byly obě poškozené zdravotně v pořádku a netrpěly žádnými fyzickými omezeními ani psychickými problémy a po události, která je předmětem tohoto trestního řízení, je u obou objektivizována posttraumatická stresová porucha s nejistou prognózou jejího vývoje. Navíc u poškozené Naděždy Š. v důsledku napadení ze strany obžalovaného došlo také k tomu, že jí byla přiznána invalidita třetího stupně a tudíž její pracovní zařazení v současné době je značně ztížené. Za této situace se proto jeví soudu přiznání částky ve výši 400.000,-Kč každé z poškozených jako reálné a odpovídající charakteru vzniklých útrap, když obě poškozené se do současné doby léčí v psychiatrické i psychologické ambulanci a zlepšení jejich zdravotního stavu po psychické stránce nelze v tuto chvíli nijak konkrétně odhadovat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání **do 8 /o s m i / dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněna napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 19.10. 2016

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Uršula Tůmová

JUDr. Šárka Skalská, v. r.
předsedkyně senátu